

Izda se vsak četrtek in velja s poštnino vred ali v Mariboru s poštninjo na dom za celo leto 32 din., pol leta 16 din., četrt leta 8 din. Izven Jugoslavije 16 din. Naročnina se pošlje na upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru, Koroška cesta 5. Ubi se dopisuje do odgovoril. Naročnina se plačuje v naprej. Telefon inšurbaas št. 113.

Posamezna številka stane 1:50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Narodništvu je v Mariboru Koroška cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravništvo sprejema naročnine, inšurbaas in reklamacije. Cene izdajstva se dogovorijo. Za posredovanje oglaševanja posrednik. Nezapri reklamacije se pošiljajo preko pošte. Članki in druge poštnine urada ljubljana št. 10.603. Telefon inšurbaas št. 143.

9. številka.

MARIBOR, dne 2. februarja 1925.

59. letnik.

Laž in resnica.

Svojčas je na Glavnem trgu v Mariboru nek kmetič, ki je prišel v mesto po opravih, naenkrat začutil v svojem žepu, kjer je imel spravljeno denarnico, tujo roko. Naglo seže tje in še o pravem času zgrabi denarnico, pa tudi vsiljivo roko, jo krepko drži in začne vpiti: »Tat, tat! Primite ga!« Toda tudi tat začne tako klicati in grabi z drugo roko kmeta. Kateri je torej tat, kateri okradeni? No, prišel je policaj in kratkoma oba odgnal na stražnico, kjer se je potem zadeva razčistila.

Cisto tako, kakor ta navihani tat, delajo sedaj samostojni in demokrati. Za vse, kar so oni skozi štiri leta, ko so bili sami na vladah, Slovencev v škodo storili, za vse to delajo sedaj dr. Korošec in druge poslance SLS odgovorne. Dr. Korošec je kriv teh visokih davkov, on je napravil dohodnino, on ni spoštljiv ne ene obljube, ki jo je dal svojim volilcem! Tako pišejo sedaj po svojih listih, tako kričijo po svojih shodih. Lažnjivci! Vi sami ste vse to gorje, ki nas danes tlači, zakrivali, ko ste glasovali za centralistično ustavo in tako vse naše državno gospodarstvo dali Beogradu v roke. S tem je Beograd dobil tudi državno kaso v svojo oblast in žalibog so bili štiri leta ključni od kase, razven treh mesecev Davidovičeve vlade, vedno v sumljivih rokah. In ravno zato, ker so se naši poslanci preveč zanimali, kam gre državni denar, ker je kasa bila v ključu vsem visokim davkom vedno prazna in so začeli Pašiču in njegovi beograjski zlahti krepko na njihove prste gledati, ravno zato, pravim, so se pri teh ljudih najbolj osovražili.

Kdo je delal sedaj vsa leta sem državni proračun?

Ne enkrat ne naši poslanci, ampak Pašič in njegovi pomagači, ki so jih krepko podpirali naši samostojni in demokrati. Kdor pa dela proračun, on tudi določa dohodke in stroške, ki jih bo imela država v drugem letu, potem takem tudi določa višino davkov. To vé dandanes že vsak gmejski šibar, samo apostoli 4. volilne škrinjice tega nečejo pripoznati. Ti so povišali davke od leta do leta, dr. Korošec ni s svojimi poslanci nikdar le za enega teh krivičnih davkov glasoval. Pač pa so se jim vedno upirali, kolikor se je dalo, a so bili premalo številni, da bi bila njihova beseda kaj izdala. Kdo je kriv davkov in kaj so naši poslanci za svoje volilce storili, to stoji črno na belem v zapisnikih skupščinskih sej in sej finančnega odbora. Naj pa objavi Žerjav, Pivko in zlahti te zapisnike v svojih listih resnično in pošteno! Našim poslancem se take obljave gotovo ni treba bati, bodo vsaj ljudje izvedeli resnico iz najzanesljivejšega vira, a bojite se je po pravici Pašičevi in Žerjavovi hlapci, ker so tem zapisani vsi vaši centralistični greh, ki ste jih zakrivali nad slovenskim ljudstvom, odgovorne pa delate za nje druge. Hinavci! Dokler so bili naši poslanci v manjšini proti Srbom in vam, ste jim povsod nasprotovali in jim polena pod noge metali, sedaj pa pravite, da nič niso storili. Naši poslanci

so zahtevali: slovenski fantje naj služijo doma! Vaš dr. Lukinč jim je odgovoril: Nikdar! Slovenci v Srbijo, Srbi v Slovenijo! Naši vojaki v Srbiji, Macedoniji gladujejo, boleajo, umirajo! Ni res, se jim je odgovorilo, ampak vi samo hujskate! Naši poslanci so zahtevali: dajte nam avtonomijo! V odgovor so dobili: Nikdar je ne boste dobili! Ko je potem dr. Korošec dobil zaveznike med Hrvatimi in poštenimi Srbi in se z njimi pribojeval do vlade ter približal tako uresničenju svojih zahtev v prid slovenskemu ljudstvu, razgnali so s podpihovanjem Korošec-Davidovičovo vlado, predno je mogla svoje načrte izpeljati.

Dr. Korošec ni nič storil, vsaj je bil na vladi!

lajnajo sedaj dan na dan samostojni in demokrati. Tri mesece je bil in v teh treh mesecih bi naj bil vse popravil, kar so oni od leta 1918 sem pckvarili, ko pa je popraviti veliko lažje kakor popraviti. Pa bi bil itak popravil, zakaj pa ga ste nagnali? Baki ste se obtožbe za svojo nepoštenost, obsodbe ljudstva in kaj! Toda nikar se ne motite! Pravica in poštenost se je vedno zmagala in dr. Korošec se za njo bojuje. Zato bo 8. svečana zmagala s pomočjo vseh poštenih in pametnih Slovencev in si bo potem v Belgradu sam vzel to, za kar je dosedaj zaman prosil, izvojeval si bo in vzel s pomočjo Hrvatov in poštenih Srbov avtonomijo in to brez Vas in vključ Vam, velesrbski hlapci! Z avtonomijo pa bo prišlo vse drugo, kar si naši kmetje želijo, kar si naši vojaki želijo, kar si železničarji želijo, kratko, kar si Slovenci vsi želimo.

Nastavili ste 4. škrinjico in jo krstili: Narodni blok.

Mi pa vemo, da je to le prejšnja samostojna in demokratska stranka, a pod drugim imenom, mi vemo in vsem povemo, da je to le velikosrbski nabiralnik prodanih duš, da je to Pašič-Zerjavova past za lov na lahkoverne Slovence. Lani ste jih lovili na dve škrinjici, pa niste skoro nič dobili, letos jih boste v eno še manj znorili. Učitelji so baje dobili od nadzornikov nalog, za njo agitirati. Ne bo nič pomagalo. Učiteljem v takih rečeh nihče ne verjame, ker ljudje vedo, da držijo z Žerjavom in Pašičem, ki imata, to je znano, Slovence tako rada, kakor volk ovco ali vrag krščansko dušo.

Slovinci! Dne 8. svečana vsivolit, nihče najdomane ostane!

Vsi vrzimo kroglico v prvo škrinjico, v 2., 3., 4. itd. pa pokažimo figo tako veliko in odkritosrčno, kakor jo pokaže ata Pašič, kadar Slovenci kaj prosimo. Naša prva škrinjica nosi pri vsakih volitvah isto ime: dr. Korošec. Ker je poštena, ji ni treba imena spreminjati, ali se pod tuja imena skrivati, med tem ko se samostojna in demokratska stranka vsako leto pod kakim drugim imenom kaže, da jih več prevarita. Slovenci, v boj zoper nepoštenost, v boj zoper velikosrbske nakane Žerjavovih ljudi! Bog je z nami in zmagal bo naš!

Jurče: Zakaj nas »Domovina« vendar tako straši s klerikalizmom? Debela je kakor giftna kropa in skoro v vsako hišo je že prilezla.

Lojze: Če zmagamo mi, ki nam pravijo, da smo zabiti klerikalci, zgubi Žerjav svoj ministerski stolček. Zato laže in zmerja in vpije čez klerikalizem, kakor pijan mešetar, pa mu vse vkup ne bo nič pomagalo.

Tonč: Kaj je z nekim nacionalnim blokom ali plodom?

Matevž: Pri nas je navada, da fantje privlečejo plohtistim dekletom, ki so tisto leto zastoj čakale na ženina. Tudi Žerjavu bomo vlekli ploht, ker bo skoz zletel pri volitvah, pa ne pred volitvami, ampak po volitvah!

Lojze: Zakaj ne najdeš več zlatega denarja v Jugoslaviji?

Tonč: Ker je vse zlatnike pobasal v svoj žep dr. Cekin (Žerjav).

Joža: Volilne škrinjice se mi zdijo, kakor čebelni panji, kaj misliš, Janez, kateri bo najtežji?

Janez: Če bomo Slovenci vkup držali, kakor čebele, bo samo prvi panj težek, vse druge škatlje bodo prazne.

Miha: »Domovina« piše vedno o brezobih tigrh in pravi, da se jih nič ne boji...

Jaka: E, boji se jih, boji, pa še kakol Dne 8. svečana bodo dobili tigrj strašne zobe in bodo pohrustali vse državne goljufe in tatove.

Lojze: Rad bi pa vedel, zakaj »Domovina« tako zmerja čez klerikalce? Se ne spominjam, da bi še bil kdaj slišal v cerkvi: Kredil Lažil Goljufaj!

Take „svetinje“ častijo samo žerjavovci!

Žerjavovcem je skrajno neprijetno, ker žigosa celotno časopisje, ki je proti Žerjavu, njegovega štajerskega nosilca liste dr. Pivka kot izdajalca slovenske zemlje ter krvi in kot italijanskega špijona. Žerjavovi listi bi radi naslikali dr. Pivka v luči jugoslovenskega prvobojevnika in nekake »svetinje«, pred katero bi moral poklekati celotni pošten slovenski narod. Višek brezvestne obrambe dr. Pivkovega izdajstva in vohunstva v prilog Italije si je dovolilo petkovo dr. Žerjavovo »Jutro« v uvodnem članku.

»Jutro« slika v tem Pivka obrambnem članku ljubezen starih Grkov in Rimljanov do domovine. Stari Grki in Rimljani so vcepjali mladini ljubezen do domovine in ja učili v slučaju, da sovražnik napade dom, tudi hrabro in požrtvovalno umirati za domovino. Pri teh izvajanjih »ljubezni in požrtvovalnosti za domovino pa je »Jutro« člankar nalašč zamolčal, da niso Grki in Rimljani nobenega greha tako zamerili in ga tako žigosali potom ustnega izročila in zgodovine, kakor ravno izdajstvo.

Ker se »Jutro« v obrambi Pivka sklicuje ravno na stare Grke, hočemo tokrat na kratko osvežiti našim čitateljem samo grško obsodbo izdajstva.

Staro malo grško državo so napadli Perzijani s bogena koliko premočjo. Grške malenkostne čete so se perzijski armadi postavile v bran pod vojskovodjem Leonidom pri soteski v Termopilah. Grki so se tako junaško borili in branili ta prelaz v svojo domovino tako občudovanja vredno, da niso mogli Perzijani kljub besnim napadom niti za korak naprej. Ko so že Grki vztrajali v srdkem obrambnem boju par dni in noči, se je naenkrat v noči kot tat tiho dvignil iz njihovih vrst mož, Elifalt po imenu. Priplazil se je neopaženo preko grških čet k Perzijanom in jim za denar in bogato nagrado pokazal drugi dan pot, po kateri so prišle perzijske čete hrabrim Grkom za hrbet. Kljub izdajstvu se Grki, obkoljeni od Perzijanov, niso predali, ampak so se branili vsi do zadnjega in padli v obrambi domovine. Ker se je med vsemi Grki našel samo eden mož, ki je za denar izdal tovariše in grško zemljo, so Grki zabeležili njegovo izdajsko ime s črnimi črkami v zgodovino in še danes imenujejo vsi narodi na celem svetu izdajalca lastne krvi in zemlje Elifalta.

Na Grke se torej sklicuje »Jutro« v obrambi Pivka. Ali je mar dr. Pivko pri Carzano v obrambi slovenske zemlje proti Italijanom ravnal boljše, nego grški Elifalt? Ne! Elifalt se je dvignil v noči sam in preskočil z izdajskim namenom k Perzijanom, Pivko pa je z opijem (strupom, ki ga je dobil od Italijanov) opijanal 600 naših mož in se zatekel k Italijanom. Razlika med grškim Elifaltom in dr. Pivkom je le ta, da se je Elifaltu izdajstvo posrečilo, Pivko pa radi hrabrosti naših slovenskih čet ne! Ako bi bili Italijani izrabili pravočasno Pivkovo izdajstvo, bi bili zasedli Gorénjsko in Ljubljano in teh krajev bi ne bili izpustili iz svojih krempljev do danes ne! — Elifalt je

Ivan: Ali si ti bimbek! Ravno zato se jezijo na našo stranko, ker mi pravimo: greh je krasti, goljufati itd., ali ne vidiš, da bi oni radi kradli brez nadzorstva naš denar, potem pa lažejo, da so klerikalci vsa kriv!

Šentjurčan: No, kaj ne, Robnik je fejš gospod! Njemu ne pride kdo na konec jezika!

Slemenčan: Je pač tak, kakor naša suha Špela, ki bi lahko s svojim jezikom obilnila vrh turna.

Mesar: Robnik pač zna pobožno govoriti!

Kmet: V srcu je pa tako pobožen, da med šolarske mašo v cerkvi cajtenga bere...

Kmet: Kaj pa ti, Franc, se ti dopade »Domovina«?

Sosed: Prej sem jo še imel, ko še niso znali otroci brati. Zdaj pa ne sme več ta giftna kropa v mojo hišo, da se otroci ne pohujšajo.

Učitelj: Gospod Robnik bodo na vsakega volilca gledali, kam bo kroglico spustil.

Križančan: Pravijo, ja, da zna coprati in da nosi vedno seboj neke kolomoniš bukvice, pa do križanske škrinjice, ki je prva in bo sijajno zmagala, nimajo njegove coprnije nobene moči.

Jaka: Kar tresem se že zdaj. Gotovo mi bo srce padlo v hlače, ko bom zagledal gospoda komisarja s hudimi špegami.

Miha: Srce ti naj pade, kamor hoče, samo kroglico spusti v prvo škrinjico!

Tone: En mal me pa le plinta: kar 14 škrinjic jel!

Jurče: 14 škrinjic pomeni 14 milijonov prebivalcev naše države. Za slovenski milijon je določena prva!

Drobiž v resen premislek pred volitvami.

Joža: Naš učitelj pravi, da je četrta škrinjica prava. Peter: Če bi na vsaki stal en liter vina, bi bile vse prave!

Učitelj: Volite z nami! Klerikalci hočejo državo razkoptati — Kmet: Ravno narobe! Ostati moramo skupaj, samo kravo bomo tako obrnili, da bo glava v Beogradu, vime pa v Sloveniji.

Učitelj: Zakaj nočete voliti z nami? Kmet: Samo enkrat sem volil z učitelji, pa smo propadli. Na dan volitve bi pa le rad obhajal zmago.

Učitelj: Pomagalo Vam ne bo nič, četudi zmagal prva škrinjica...

Kmet: Če volim s Slovenci, mi vest pravi, da delam prav, če pa volim vašo, velesrbsko stranko, bi bil kriv, če nam bo šlo slabše, zato naj zmagal prva škrinjica!

Učitelj: Leta 1918 so bili klerikalci navdušeni za enotno Jugoslavijo...

Kmet: Prav imaš! Za Jugoslavijo smo še sedaj navdušeni, pa na podlagi pravičnega sporazuma, Vi nam pa vailjujete Veliko Srbijo, ker morate!

Jurij: Bral sem Pivkovo narodno pratiko, kaj misliš, da se svetnikom dopade, da so vpreženi v narodni ploht? Blaž: Pivko in Robnik se norčujeta iz Svetega pisma in svetnikov, zato bo pa na dan volitve ostal nacionalni ploht v blatu.

dobil od Perzijanov denar; istotako dr. Pivko in povrh še dostojanstvo italijanskega kapetana in udobnost razkošnega življenja za celo dobo, katero je prebil kot izdajica na italijanskem ozemlju.

Eljalta so Grki izpljuni iz svoje sredine in mu v zgodovini pritisnili za vekomaj žig sramotne izdajice; pri nes v mali Sloveniji, za koje ohranitev se je prelilo na italijanski fronti toliko slovanske krvi, pa se najdejo ljudje iz Žerjavovih vrst, ki skušajo olepšati Pivkovo izdajstvo, so ga postavili celo za svojega kandidata in ga po časniških uvodnikih slavijo kot »svetinjo.« Sramota!

Ob koncu »Jutrovega« članka, v katerem se slavi dr. Pivko kot »svetinjo«, čitamo, da so Grki s smrtjo kaznovali tiste, ki so zapeljivali mladino ter jo hoteli zastrupljati z mržnjo proti narodnim svetinjam.

Sedaj po kratki podani sliki o Žerjavovi »svetinji« dr. Pivku vprašamo vso javnost: »Kaj pa dela danes po že pred leti izvršenem izdajstvu nad našo zemljo in krvjo — »Jutrova« bog dr. Pivko? Odkar se je vrnil iz Italije, ne prestanto govori naši srednješolski mladini o svojem izdajstvu. Dan na dan jej pripoveduje, kako se je predal Italijanom, kaj je tamkaj delal itd. in s temi nauki tepta v blato svetost vojaške prisige in skuša omiliti naše upravičeno slovensko sovraštvo do naših najljubših sovražnikov Italijanov. A »Jutrova« »svetinja« dr. Pivko ne da samo govoriti in pripovedovati naši učni mladini o izdajstvu, ampak jej tudi tiskano piše in jo tako na dvojni način zastruplja.

Grki so po »Jutrovi« ugotovitvi s smrtjo kaznovali tiste, ki so zapeljali mladino. Žerjav in »Jutro« naj bosta prepričana, da bo isto storil z zapeljivcem naše srednješolske mladine dr. Pivkom tudi naš dobri slovenski narod na dan volitev 8. februarja.

Naš kulturni slovenski narod ne bo dejansko ubil zastrupljenca naše mladine, ampak z gumijevimi kroglicami, tako, da se nikdar več po 8. februarju ne bode upel in smel pokazati med poštenimi slovenskimi podoljubi, ki hočejo in zahtevajo, da bodi tudi naša slovenska mladina prepojena z ljubeznijo do slovenske zemlje, ki je iztrgana Italijanom s tisočimi smrtnimi žrtvami slovenskih fantov in mož, med kojimi se je dobil samo eden Eljalta — dr. Ljudevit Pivko, nosilec dr. Žerjavove liste na Slovenskem štajerskem!

Tako torej izgleda slika dr. Žerjavove in »Jutrove« »svetinje« v resnični luči!

Gosp. Pivko, brzo, brzo!

Na Dravskem polju je bilo. Z lepim avtomobilom se pripelje dr. Žerjavov kandidat profesor dr. Pivko. Ljudje ga čakajo. Pivko in hotelir Dolničar si veselja mencata roke. Mislila sta: Ej, tu bo mnogo kroglic za nacionalni blok!

Pivko nastopi. Sladko pozdravi. Hoče govoriti naprej. Tedaj pa stopi pred Pivkoto mož velike postave, invalid brez ene roke. Nagovori ga: »Ali me poznate, g. k. u. k. Hauptmann? Bil sem na italijanski fronti. Tam ste poslali proti nam italijanske kroglice. Vaše izdajstvo je krivo, da je toliko naših fantov in mož storilo nesrečno smrt in da smo drugi postali invalidi. G. Pivko, mi tega nismo pozabili. Prosim Vas, da se takoj odstranite in izginete izpred naših oči, ampak brzo, brzo, g. Pivko! Laufmarsch!»

In g. Pivko ter Dolničar sta jo morala urnih krač porisati, odkoder sta prišla...

Josef Drofenigg.

K izpolnitvi Josef Drofeniggove slike so nam poslali iz St. Jurja ob južni žel. še te-le podatke:

Dragi »Slovenski Gospodar«, niti predstavljati si ne moreš, kako se jezi naša šentjurska griza Drofenigg, ko čita in gleda v »Gospodarjevih« slikah svojo resnično fotografijo. Žalibog, da je večkratna narodna in politična izdajica Drofenigg doma iz vsestransko poštenega St. Jurja. Ta propalica, ki se je sramujemo vsi šentjurčani, sedaj taji in laže po Žerjavovih listih in po svoji »Severni Straži«, da ni bil nemškutar, štajercijanec in šnopsfabrikant. Kaj tekega lahko taji na papirju, a ne v St. Juriju, kjer ve vsakdo, kako se je ravno v Drofeniggovi hiši vsiljeval vsak teden »štajerc.« Ako Drofenigg taji, da ni bil šnopsfabrikant in da si je na ta način pridobival nemškutarske prijatelje, ako zanika, da ni kramal s pokalico itd., mu pravimo šentjurčani v obraz, da je čisto navaden lažnjivec. Še danes so po raznih hišah v St. Juriju steklenice z nemškurskim napisom: »Josef Drofenigg.« O Drofeniggom nemškurstvu priča celo nagrobni spomenik na pokopališču. Kot žalibog šentjurski podžupan ima menda Drofenigg pravico, da lahko pogleda v občinski arhiv. Tamkaj bo našel načrt o starem sejmšču s pristnim Drofeniggovim nemškutarskim podpisom. Gotovo je še tudi shranjen akt o oni občinski seji v St. Juriju, ko je zaslužni narodni borec g. Kaučič predlagal, naj se upelje v tržki občini slovenski uradni jezik, a sta proti temu predlogu glasovala samo dva: Josef Drofenigg in Schescherko.

Sele v prevratnem častihlepu se je prerodil nemškutarska duša Drofenigg v narodno samostojnega kmeta. Kot tak je kmete čisto navadno ogoljufal za mandat. V samostojni stranki so konečno Drofeniggga spoznali in ga naglali iz stranke kot kaknega kužeta iz fureža.

Po izključitvi iz Samostojne je Drofenigg čisto odkrito v družbi z bivšim samostojnim prijateljem na vprašanje, zakaj je zopet uskočil, odgovoril: »Pri samostojnih gotovo ne bi bil izvoljen, pri demokratih bom pa gvišno!»

Izdajalca kakor Pivko in Drofenigg sta se pač morala najti v skupni stranki in na skupni kandidaturi listi. Če imajo Drofeniggga povsod tako radi, kakor v St. Juriju, po-

tem bo ta naš rojak tudi pri Žerjavovih salamensko slabo odrezal. Kaj je Drofenigg v St. Juriju, je najbolje dokazal njegov zadnji shod pri Plaušteinerju, ki je imel samo 3% pajdašev, a še ti so prišli tega blebetavca poslušati, ker so se enkrat zopet zastoj napili.

V letošnjem koledarju smo opazili, da bo ravno dne 8. februarja, od 21. do 24. ure lunin mrk, ker ga pa v St. Juriju ne bomo videli, upamo vsaj, da bomo imeli nadomestilo za to, da bomo videli, kako bosta popolnoma mrknila Drofenigg in njegova »Severna Straža.« Ugledni tukajšnji tržani pa kratko pravijo, da »Drofenigg nori.« — Pika.

Nepoštena agitacija radičevcev.

Iz Slovenskih goric dobivamo poročila, da Radičevi agitatorji nesramno agitirajo proti naši stranki. Proti Pašičevi in Pribečičevi ali Pucljevi stranki si ne upajo ziniti ne ene besede. Samo proti Slovenski ljudski stranki lažejo in rujejo. To je grdo in nepošteno!

Neki krčmar Švikaršič, odstavljani financer, mož, ki je povohal že v vse stranke, kar jih je na svetu, lazi v naše poštene hiše in agitira za Radičevo stranko. Mož se je sam postavil za kandidata, nikdar ga nismo videli, nihče ga ni poznal, pritepel se je od nekod in sedaj farba uboge posestnike in viničarje.

Veste, kdo je ta Švikaršič? Pri zadnjih volitvah je bil v Prekmurju tajnik in agitator Pašičeve velesrbske radikalne stranke. Pašič mu je dal denar in zategadelj je bil Švikaršič zapisan velesrbom. Hotel je celo našega poslanca Štitarja pridobiti za Pašiča, a ta grda nakana se mu ni posrečila.

Od Pašiča je šel Švikaršič k narodnim socialistom, a kmalu nato k Radiču. Tako je Švikaršič oblašil že skoro vse stranke. S tem možakarjem se skoro ne spleča baviti, a ker je tako nesramen, da laže proti naši stranki, moramo ga razkrinkati. On ima toliko masla na glavi, da naj bi ne hodil na solnce.

Kot financer je bil Švikaršič odpuščen iz službe, ker ni bilo vse v redu. Mož ne razločuje prav, kar je moje in kar je tvoje. Čeravno ni več v službi kot financer, vendar še naprej vleče plačo iz državne kase. To traja že nad dve leti. — Taka je fotografija Radičevega kandidata, — spufanega financarja, penzioniranega krčmarja in bivšega plačanega Pašičevega agenta — Švikaršiča.

Če je mož pošten, naj gre agitirati v Srbijo proti Pašiču in Pribečiču, nas Slovence naj pa pusti pri miru. Bojimo se, da bo Švikaršič po Slovenskih gorica napravljal več ljudi nesrečnih. Mnoge bo še glava bolela, ki se sedaj družijo s tem tujcem, kateri naše ljudstvo z lažmi zapeljuje.

Kmet nam piše

(Dopis z Murskega polja.)

Zopet so volitve pred vrati in zopet moramo vprašati našo srce in pamet: koga bomo volili?

Jaz sem bil med onimi, ki so že od preobrata sem strpljivo in mirno čakali, da bi se nam odprla nebesa, katera nam je obljubil g. Puclj in o katerih smo sanjali vse dni in noči. Jaz sem veroval vsem obljubam, katere so trosili samostojneži in res sem mislil, da bo bolje za kmeta, ako postane g. Puclj minister. Puclj je postal minister, nam kmetom pa se ni obrnilo nič na bolje. Z drhtečim srcem smo čakali od Martinovega do Filipovega, od vuzma do novega leta: zdaj bo prišlo, zdaj bo boljši! Toda minevali so tedni, minevali meseci, leta in naš položaj se je celo poslabšal. — Puclja pri zadnjih volitvah leta 1923 nisem več volil.

Volil sem Radiča, ker sem si mislil: hajd k njemu; tam so zbrani vsi Hrvati in če dosežemo republiko, bode morda bolje. Zopet sem potrpežljivo in mirno čakal meseca in leta, a zopet nič. Veselil sem se, ko je Radič dobil 70 mandatov; razžalostil sem se, ker se je prestrašil Pašiča in je pobegnil v London in še dalje. Republike pa ni prinesel nazaj, niti boljših časov. Bil sem razočaran in loteval se me je obup; nikjer nisem našel onega, kar sem si želel: Pravega dela za narod in naš kmetijski stan! In sram me je bilo pred samim seboj, da bi v tretjič menjal politično barvo. In koga naj tudi volim? Ali mar Žerjava, banke in demokrate, katerih noben kmet ne mara. Ali pa srbske radikale, ali bedastega Zagorskega, ali kako drugo tako veličino? Za resno delo v našo korist ne pride nikdo v poštev!

S prijateljem sosedom sva šla iz gorice in beseda je dala besedo. Končno ga vprašam: koga boš volil v nedeljo? — Kakor vedno: SLS! — Kaj ti, ki si tudi udrihal po njej? — Da, res sem večkrat kritiziral, kar mi prvi dan ni hotelo iti v glavo, toda jaz po stari kmetijski navadi še rad malo počakam. Ni sile! Ko sem pri zadnjih volitvah leta 1923 videl, da samostojni vkljub svojemu dolgu ministruvanju niso ustanovili nobene posojilnice, nobene zadruge ali sličnega podjetja na deželi, da niso spravili skoz nobenega kmetu koristnega zakona, da niso znali niti preprečiti razširjanje nam škodljivih hrvatskih in srbskih zakonov v Slovenijo, sem rekel: Ajdi bratec, ti nisi za nas in zopet sem volil SLS, ki je bila v opoziciji. Tisoči so spregledali ter zapustili Puclja. Malo se jih je obrnilo na Radiča, ker sicer SLS ne bi dobila toliko glasov. Zdi se mi, da si šel tudi ti med vročevrve Radičevce. Pa ne poslušaj več lepih fraz o mirotni republiki brez žandarjev. Dokler bodo lopovi na svetu, bo treba včjakov in žandarjev. Pa kaj je Radič storil dobrega s svojimi poslanci v petih letih za narod? Ali je imel kak vpliv na državni

proračun ali na trgovska pogajanja z drugimi državami, kjer gre za naš uvoz in izvoz. Ali more reči: narodna skupščina je vkljub mojih 70 poslancev terorizirala moje zahteve, katerih ni nikdar stvil? Ali je storil kaj za podrobno gospodarsko delo? Ubogi Zegorec, ki pride v stisko, plačuje danes 25—30% čifutul — Iz dna duše sem vzkliknil: Republikancev ne volim nikdar več! — Prav imaš, rekel je sosed, pa voli s slovenskim narodom! — Vidiš, je rekel, ko sem spoznal, da so samostojni za nič in da republikanci nič ne delajo, me je večkrat mikalo, da bi volil z demokrati. — Kaj, z bankokrati? sem zakričal. — No, banke niso zlo same ob sebi, ako črpajo svojo moč iz narodovih zadrug in posojilnic, ker tudi ti ne greš brez klobuka na sejem. Samo to je zlo, da gospodarijo danes demokratske banke in fabrike v imenu naroda, brez naroda. Amerikanskih metod se ne rabimo v Jugoslaviji, akoravno smo za napredek. — Torej demokratov ne boš volil? — Ne, dokler ne postanemo Amerikanci. — Kot omahljivec bom zdaj tretjo in zadnjokrat izpremenil svojo barvo ter volil SLS. Živijo prva škrinjica!

Pašičev kandidat dr. Ravnik odpravlja špeharje.

Advokat dr. Rudolf Ravnik si je v Mariboru najel kot prigenjače neke Tavčarje, kateri se hvalijo okoli, da bodo z mariborskega trga odpravili kmetске špeharje. S temi obljubami hoče velesrbski kandidat dr. Ravnik pridobiti glasove mariborskih mesarjev. A tudi mesarji velesrbskim Pašičevim hlapcem prav nič ne verjamejo.

Dr. Ravnik se ponuja na Dravskem polju kmetom in špeharjem. Izprašajte dr. Ravniku, Dolničarja, framskemu Potočniku in Tavčarjem vest.

In vi invalidi, delavci in penzionisti, kaj pa Vi pravite k temu? Le dajte kroglice velesrbski dr. Ravnikovi stranki kroglice, da bodo še bolj tirali draginjo kvišku.

Volilna dolžnost za naše pristaše.

Za volilce Slovenske ljudske stranke velja pri letošnjih zgodovinsko-vaznih volitvah stroga volilna dolžnost. Od volilne dolžnosti ne odveže nikogar prav nobeden izgovor.

Tako važne so letošnje volitve, da vabimo in pozivamo na volitve tudi take, ki so leta 1923 ostali doma. Kdor ni na smrt bolan, spravite ga na volišče!

Morda bodo v marsikaterem okraju odločevali posamezni glasovi.

Gre za borbo proti krivici za zmago pravice! Spomnite se torej 8. februarja, da Vas volilce veže volilna dolžnost!

Volilci SLS!

Naša škrinjica je

1.

!! prva !!

Važnost trgovskih pogajanj za naše gospodarsko življenje.

Pred vojno se mi Slovenci nismo brigali toliko za trgovska pogajanja s tujimi državami, ker smo živeli v okvirju velikih in stoletnih odnošajev. Valovanje valute in njene posledice za našo gospodarsko življenje nam je bilo neznano. Vso moč smo osredotočili na narodna vprašanja in zasedbo kaknega eksekutarskega mesta po našem človeku, smo beležili že kot uspeh naše politike. Po preobratu pa se je ta položaj temeljito izpremenil. Nemški in nemškutarski okrajni glavarji in sodniki, žandarji in eksekutorji so sicer izginili, zato pa so začela gospodarsko

uprašanja trkati na naša vrata s svojo kruto roko. Naš celotni gospodarski položaj je slab: živina nima dobene prave cene, vino se prodaja pod pridelovalnimi stroški, izvoz lesa hira, valuta skače, cene skačejo in vsemu našemu gospodarskemu življenju manjka trdna podlaga, ki omogoča kmetu račun o rentabilnosti svojega dela, uradniku in delavcu pa odvzame skrbipolno vprašanje: Ali bom ta mesec izhajal s svojimi prejemki?

Ker primanjkuje naši agrarni državi industrijskih pridelkov, smo navezani na izvoz naše nadprodukcije na žito, pšenici, sadju, vinu, lesu itd. v druge sosedne države, da dobimo od njih one industrijske potrebščine, katerih se ne izdelujemo doma, kakor n. pr. razno železnino, suknjo, galanterijsko blago, steklo itd. Ta uvoz in izvoz si regulirajo države na podlagi medsebojnih trgovskih pogodb. Tudi naša bodoča državna skupščina bo morala v bodočih mesecih in letih sklepati in odobriti take trgovske pogodbe, n. pr. z Avstrijo, Madžarsko, Češko, Poljsko, Bolgarijo, Rumunijo, Grčijo itd. Ako bodo naši poslanci varovali naše koristi, bodo te trgovske pogodbe za nas dobičkonosne in povrnil se bomo po svetovni vojni zopet k rednemu gospodarskemu življenju in med našimi pridelki in enim blagom, katerega moramo kupovati po trgovinah, bo nastalo pravično razmerje v cenah. Ako pa bi zmagale liberalne stranke, stranke bank in velekapitala, ne bomo prišli do pravičnega ravnovesja v cenah, ker bodo one iz lastne dobičkalnosti pritiskale cene industrijskim produktom navzgor, cene kmetijskim pridelkom pa navzdol. Kmet, obrtnik in delavec bosta prišla na beraško palico. Pri sedajnih volitvah dne 8. februarja gre torej tudi za temeljne smernice naše narodne gospodarske politike. In kdor hoče dobrobit svojih otrok in naroda, ne bo ostal doma zapečjo, ampak bo oddal svoj glas pri teh volitvah stranki naroda: Slovenski ljudski stranki! Vrgel bo krogeljico v prvo škrinjico!

Kaj je z odkupom tobaka?

Poslanec Franjo Žebot nam pošilja naslednje pismo: Iz Slovenskih goric in Dravskega polja sem dobil več pisem, v katerih me vprašujejo kmetje in kočarji, kedaj bo letos finančna uprava odkupila tobak, ki so ga l. 1924 pri nas precej pridelali. Vsako leto je finančna uprava odkupila tobak že novembra ali decembra. Zakaj letos tako dolgo zavlačujejo nakup?

Na prošnjo volilcev naše stranke sem se obrnil na finančno oblast ter sem zahteval pojasnila v tej zadevi. Dobil sem naslednji odgovor:

»Finančna uprava ne more dati točnega pojasnila, kedaj se bo začelo od poljedelcev-sadilcev tobaka nakupovati tobak. Na opetovana tozadevna vprašanja v Beogradu smo dobili vedno odgovor: Za nakup tobaka v Sloveniji ni kredita. Izgleda, da v dolednem času ni upati na to, da bi se dobilo potrebne svote za nakup tobaka.«

Tako stoji sedaj zadeva glede tobaka. Sedanja Pašič-Pribečević-Zerjavova vlada nima denarja za naše ljudi. Monopolska in finančna uprava je sicer imela v proračunu določeno svoto za nakup tobaka. Poleg tega ima monopolska uprava tako velike dohodke in tudi velike dobičke, da bi malenkostno svoto, ki je potrebna za nakup tobaka v naših krajih, lahko dala finančni upravi na razpolago.

Tako postopajo z našimi ljudmi sedanji mogotci. Če nam Bog srečo da, da 8. februarja zmagamo, bode treba v Beogradu močno zaropotati. Kmetje, kočarji, viničarji: Dne 8. februarja pojdite z našo stranko, da napravimo konec krivic!

Opomin delavcem.

Cena moki in kruhu raste. Velesrbski verižniki in izvozničarji so izvozili na tisoče vagonov pšenice in koruze v tujino. Sedaj primanjkuje v naši državi žita in moke. Cena strahno narašča. Cela Amerika kupuje letos za drag denar žito.

Ko je bila Davidovič-Koroščeva vlada, je cena kruhu in moki precej padla. A ko so prišli velesrbski radikali in Pribečević-Zerjav-Pivkovi demokrati novembra 1924 zopet na vlado, se je začela draginja silno dvigati. Ali mar to ni res?

In ubogo delavsko ljudstvo bi naj v zahvalo za to še volilo Pašičevo ali Pivkovo stranko?

Delavci! Nobene krogeljice v Ravnikovo in nobene v Pivkovo škrinjico!

Vsi za pravico! Vsi za našo prvo škrinjico!

Kdor še ni spregledal, naj čita!

V roke nam je prišla okrožnica Narodne radikalne stranke, katero je le-ta razposlala svojim krajevnim organizacijam, zlasti v volilnem okraju Celje-Vransko. Kakor ališimo, je ta okrožnica romala po celi Sloveniji. Nam je to prav, ker bo zbudila iz političnega spanja in politične nevednosti tudi zadnjega zagrizenega ali kupljenega pristaša nasilja in krivice, odnosno pristaše protiljudskih strank, zlasti radikalov in drugih strank ter raznih Pivkov, Drogenigov, ki nimajo boljšega opravila, kakor priporocati ljudstvu dobrote PPZ režima. Čujte, kaj pišejo, da je Pivkov, Cekinov, Drogenigov narodni blik, »laži-blok« in da nas bodo amputirali (drežali) ter vrgli kot plen lačnim sosedom, če ne bomo pred temi veleumi, velenarodnjaki, veledržavotvorci, velejugoslovani in veleedinišči poklekili in pokoro molili zato, ker hočemo v tej državi živeti kot svobodni in enakopravni državljani in ne maramo, da bi nas

rezali, odrezavali ali sosedom metali korupcionisti in fazeji vseh 13 nasprotnih med seboj tako enotnih narodnih in državotvornih kišt.

Tako izgleda v resnici edinstvo in državotvornost dičnih naših nasprotnikov in kapitalarodnjakov, zavednih Jugoslovancev in še bolj zavednih Slovencev. Lepa družba dr. Cekin, Drogenigg, Pivko, Radikal & Comp. v ogledalu tako prosto odkritih okrožnic. Obešen bi bil, če bi si kdo od opozicije drznil tako pisati in govoriti. Ali ni to veleizdajalstvo, delati ali samo groziti, da se celi narodi odtrgajo od naše države potom rezanja ali amputacije! Pa so še tako nesramni, da imajo naše pošteno slovensko ljudstvo za norca in mu dajajo v podpis »častne« izjave in legitimacije o državni misli, narodnem edinstvu itd. Taki listki so rdeči, modri in beli ter se zahteva od volilcev za nje po 1 dinar, 5 dinarjev in 10 dinarjev. Ljudstvo jim pa fige kaže, ker bo volilo s krogeljicami in ne z listki.

GOSPODU EMERANU STOKLAŠU,

vinotrzcu in sedaj republikanskemu kandidatu v odgovor in vsem volilec ob hrvatski meji od Brezice do Zavrč v pojasnilo.

1. Na shodu v Leskovcu 18. jan. 1925 nisem prazne slame mlatil, ampak sem pošteno obrazložil delo poslancev SLS in položaj, kakršen je sedaj.

2. Nisem dajal nikakih obljub, kar lahko pričajo vsi zborovalci; pač pa sem ugotovil, da smo se veliko trudili; da ni sadu, so krivi Pašičevi podrepaniki, zlasti Zerjav.

3. Ako Emeran Stoklas že sedaj tako očito govori neresnico, kako bi še le delal in govoril kot poslanec? Resnicoljubljen fant ni.

4. Emeran ni ekonom, kakor se izdaja kot kandidat ampak vinotrzec. Ze mora imeti dobro vest, da se pred svetom sramuje svoje obrti, ki mu je v par letih rodila obilo sadu! Sveda, kmetijski žulji ne bodo prinesli blagoslova!

5. V Sloveniji so tri republikanske stranke. Emeran in Tinek sta rekla: »obe drugi sta za nič, samo naša je prava!« Emeran in Tinek pa nista toliko verodostojna, da bi jima bilo verjeti, za to trdim: »Vse tri republikanske stranke so za nič! So samo prevara, goljufija, da se vara ljudstvo, ki je res stiskano.«

6. Stoklas je samo republikanec na papirju, v srcu je zagrizen žerjavovec in »Jutro« je njegov evangelij.

7. Na shode se vozi skupno z žerjavovimi agitatorji, ki ponujajo Pivka, sam pa zavoljo lepšega z dovoljenjem ponuja republiko.

8. Agitira proti SLS, ne pa proti centralističnim strankam. Od tod napadi na moj leskovski shod in mene v »Jutru«.

9. Emeran se bahaha: »Republikanec je prepovedan! Zandarji so stikali za nami! Naša stranka je prava!« Le počasi! Preganjali so vas samo, dokler vas niso poznali. Ko se je Zerjav seznanil z vašim republikanstvom, ste prosti vi in vaš list. In kjer ne upajo uspehov, žerjavovci sami agitirajo za republiko.

10. Emeran ima brata Vinka, tudi vinotrzca v Leskovcu. Bil je predsednik liberalne čitalnice. Bil je večkrat obsojen. In še lani je bil v Mariboru obsojen na 4 mesece ječe. Vložil je rekurz, grozil ljudem, ki bi mu kaj očitali. Med tem se je pa zapisal žerjavu, da ga reši. Strastno agitira za žerjavo. Ko bo žerjav izvoljen, bo Vinko oproščen kazni. Da pomaga svojemu bratu iz blata, se je tudi Emeran vpregel v žerjavovo stranko, samo da vozi po republikanskih ovinkih. Bratska ljubezen je sicer lepa, a ne sme iti na škodo ljudstva!

11. Kandidat Emeran se torej zanaša na pomoč republikancev in žerjavovcev ter je tako siguren svoje izvolitve, da je obljubil poslancu Žebotu v Mariboru polovnjak vina, ako propade! Pač misli, da so ljudje tako slepi, da se bodo dali premotiti.

12. Emeran mi je očital poslansko in ministrsko plačo. Plače si nobeden poslanec in tudi minister sam ne odloči. Vinski kupci pa sami nastavlajo cene. Zato jaz ne živim od kmetijskih žuljev, ampak od napornega in poštenega dela. Vi Emeran, pa ste si pridobili v par letih lepo premoženje, si postavil moderno klet in jo napolnil z žulji najsiromašnejših vinogradnikov. Manjka vam samo še na kleti hiša in nadstropje. In to bi radi dosegli s poslanstvom.

Volilci! Pravi republikanci ne morejo biti proti SLS! Ako hočete Pašiča, žerjavo in centralizem, ki nas vse guli do kosti, potem volite Stoklasa!

Ako pa hočete poštenost, pravico in red, vrzite krogeljico v prvo škrinjico, v druge pa pokazite figo!

Ivan Vesenjaj.

Tedenske novice.

Smrt blagega duhovnika. Iz Vranskega smo prejeli: 30. t. m. je tukaj po kratki bolezni nepričakovano izdihnil ob 7. uri zvečer svojo blago dušo preč. g. župnik Franc Irgl. Blagopokojni gospod župnik je bil rojen leta 1856 pri Sv. Urbanu pri Ptuj in v mašnika posvečen leta 1879. Služboval je kot kaplan v St. Petru pri Mariboru, v St. Jurju ob južni železnici in pri Sv. Petru pri Radgoni, odkoder je šel za nemškega pridigarja v Celje. Nato je bil sedem let mestni vikar v Celju, odkoder je šel leta 1895. za župnika na Sladko goro; leta 1906 pa je postal župnik na Vranskem, kjer je umrl. Pokojnik je bil mož izredno blagega značaja in radi svoje dobrosrčnosti in prijaznosti od vseh faranov brez razlike strank spoštovan in priljubljen. Vsa fara odkritosrečno žaluje za svojim dobrim pastirjem, katerega naj zvesto službo povrne onkraj groba večni Pastir! Pogreb bo v ponedeljek, dne 2. februarja ob 10. uri dopoldne. Priporoča se duhovnim sobratom v blag spomin in memento. R. i. p.

Vsa čast našemu vrlému obmejnemu ljudstvu. Vsi SLS predvolitveni shodi v naših obmejnih krajih so bili izborni obiskani. Naši vrli volilci so na teh shodih in sestankih dokazali, da so kot skla trdno strnjeni v vrstah SLS. Na teh shodih ni bilo ugovorov, ne prerekanj. Ako so bili navzoči tudi nasprotniki, so sledili mirno izvajanjem naših govornikov in so bili ob zaključku shodov vsi za dr. Korošca in njegov neizprosni boj za samostojnost Slovenije. Na vse naše obmejne kraje bo na dan volitev dne 8. februarja gledala naša stranka s ponosom!

Vrli Marjetinčani. Od Sv. Marjete ob Pesnici nam poročajo: Zadnje nedeljo se je vršil pri nas dobro obiskan shod Slovenske ljudske stranke. Na shod se je priklatil Šikerjev plačanec, nek mlečnozobi fante iz šentpeterske fare. Delal je bedaste medklince in po zaključku shoda se je podelila tudi njemu beseda. V strahu in bled kot stena je vrtel svoj klobuček v rokah in ječjal nekaj: kmet naj kmeta voli, SLS je stranka kapita... Ni izrekel te besede do konca, že so zgrabile roke zavednih Marjetčanov in kot bi pihnil, je odplaval on in Krambergerjev Fric iz zborovalnega prostora. Marjetčani so trdno v vrstah SLS in si ne pustijo moliti svojih shodov od fantkov, katere napajata: politični mutec Schicker in bivši žandar Šuman. Sv. Marjeta ob Pesnici se bo na dan 8. februarja izkazala za SLS, ker Schickerja in Šumana z Lipovšekom vred ne maramo!

Dolg bi rad iztirjal. Od Sv. Lenarta v Slov. goricah poročajo: Naš lenarčki okraj je tako nesrečen, da ga je gospod Pucelj onečastil s kandidatom svoje slabostojne — mutastim Schickerjem. Kako izgleda ta Pucelj, mesarski kandidat, je »Gospodar« že poročal in ni treba, da bi k že podani fotografiji tega političnega muteca še kaj dodjali. Javnosti zaupamo še samo to, da je bil g. Schicker svojčas tako nepreviden — ne neumen, da je Pucelju posodil za »Kmetijski list« 200.000 dinarjev. Tega dolga mu Pucelj ni in mu ga tudi ne bo vrnil, ampak ga je v zahvalo za 200 tisoč izposojenih dinarjev črno na belem »nadržal« na svojo krajovo kandidatno listo. G. Schicker je res tako prismojen, da verjame: izvoljen bom in kot poslanec se bom odškodoval za izposojenih 200 tisoč dinarjev. G. Pucelj je namreč Schickerju zaupal, koliko je njemu in bivšim slabostojnim poslancem vrgla kupčija z nemško živino in je mutastemu kandidatu zagotovil, da bo on — Pucelj, zopet minister in tedaj bosta on in Schicker skupaj barantala in prodajala nemške vole in krave. Mi Lenarčani in Marjetčani, ki dobro poznamo mesarja Pucelja in njegovo malharsko politiko, povemo g. Schickerju že pred volitvami, da po 8. februarju ne bo nič z nemškimi volili ter kravami, ampak Schicker bo stal od mesarja Pucelja za 200 tisoč dinarjev opeharjeno — tele.

Strahna pokolmija Samostojne stranke pri Sv. Rupertu v Slov. gor. Prejšnjo nedeljo je imela v gostilni pri Selaku shod Samostojna kmetijska stranka. Z močnim bobnom je prihitel med nas s svojimi slabostojnimi agitatorji g. Schiker, ki je kandidat Samostojne stranke. Toda, o joj, grozno razočaranje! Shoda se je udeležilo samo par samostojnežev, kakor slavnoznani Petrič in Kocbek, ki hočeta napraviti kšeft s tem, da agitirata za Samostojno stranko s petrolejem. V svoji leberalni nadutosti ter v prekipeljavem centralističnem navdušenju pa je edini ploskal govornikovemu klobasanju visokoučeni g. učitelj Jakopec. To je tisti gospod, ki trdi, da sta »Angelček« in »Vrtec« protidržavna lista. Žalostno, pa resnično! Šli so iz radovednosti na shod tudi naši, ki so ga pa takoj zapustili, ko so videli in slišali, da govornik mlati le prazno slamo. Tako klavernega shoda pri nas še ni bilo, kakor ga je doživela slabostojna stranka. Naši bi bili radi slišali gosp. Schikerja kot govornika, a žalibog mož nima nobenega govorniškega talenta. Najel si je govornika iz Ljubljane baje, sam pa je tih in nem stal daleč tam pri vratih, kakor nekaj skesan cestinar ter sam pri sebi govoril najbrž tako-le: Veš, ti ljubi Schiker, s to kandidaturom ne bo nič! Ker je bila vsaka beseda slabostojnih agitatorjev brez uspeha, je Schiker v svoji usnjeni suknji žalosten pobral svoja šila in kopita ter odšel. Najbolj pobit med vsemi pa je bil slepomiški učitelj Jakopec. Tesno mu je bilo pri srcu, kakor bi jih bil dobil 25 z loparjem po hrbtu. Pobit pa je bil tudi zato, ker se je njegovo velikansko znanje o naravoslovju tako slabo obneslo, ker žalibog mož še tega ne ve, da petelin rad brska po gnoju, puran pa ne. Zdravo!

Smola samostojnežev pri Mariji Snežni. Oh, pri nas je bilo lušno, ko je prišla samostojna družba na shod. Gg. Šikerju in Šumanu nihče ni hotel dati prostora za zborovanje. Odslovili so ju pri našem Celcerju, pri Miklu in pri Krišperju. Pred cerkvijo pa so jim pokazali pesti naši krepki fantje. Smilila sta se nam reveža. Na Tratah pri Baumanu pa sta oba samostojna preroka zamanj čakala.

na volilce. Poslala sta agente okoli, da bosta dala za vino. Ljudje so sicer prišli pit vino, a so glasno povedali Šikerju, da tu Samostojna ne bo dobila kroglic. Mi Snežinčani bomo letos po ogromni večini dajali volilne kroglice v prvo škrinjico.

Dr. Pivko pri Sv. Marku. V št. 19 lažnjivega »Jutra« hvali neki dopisnik na vse pretege volilni sestanek Narodnega bloka pri Sv. Marku niže Ptuja. V tem dopisu pa je precej pomot, katere bomo mi, ki smo se shoda udeležili, popravili. Res je, da se je shoda udeležilo veliko mož in fantov, toda razven treh ali štirih demokratiških backov so bili sami »klerikalni petelinici«, kot jih »Jutro« imenuje. Pristaši SLS niso prišli na shod s pretepaškim namenom, ker se niso učili manir pri orjunih. Dr. Pivko je pa slisal par tako poštenih, da je spoznal, kako ga celo njegova najstarna vas zaničuje. Ko je začel razkladati svoj demokratiški evangelij ter napadal SLS in njenega voditelja dr. Korošca, so ga povprašali naši možje, kako je bilo z njegovim junaštvom pri Carzano. To je vplivalo na njega, kot bi ga z mrzlo vodo polil ter je postal popolnoma zmešan. Nazadnje je pozabil celo na številko svoje škrinjice in iz zadrege je komaj rešil dr. Senčar iz Ptuja, ki je v svojem klobasanju navzoče prav milo prosil, da naj oddajo glasove za svojega rejaka, špijona dr. Pivka, katerega dobro poznajo. No, dr. Senčar je s tem napravil Pivku slabo uslugo. Ravno, ker ga dobro poznamo, bo dobil Narodni blok hore malo kroglic. Celi sestanek se je silno klaverno završil. Glavni agitator in kričar za Pivka ni cel čas odprl ust, kar se je vsem čudno zdelo, njegov namestnik pa je že v sredini celega špasa popihl domov. Menda mu je preveč smrdelo po izdajstvu Dr. Pivko si bo pa menda dobro premislil, predno bo zopet enkrat prišel prodajati svojo izdajalsko politično robo k Sv. Marku niže Ptuja.

Volilec ormoškega okraja. Začuden sem gledal, ko sem zvedel, da g. Rojs kandidira pri republikanski stranki in celo v ormoškem okraju. Kaj praviš k temu dragi moj sovolilec, ako se spomniš, kako je gospodu Rojsu še pred kratkim srce gorelo za SLS. Vprašal se bodeš, kaj neki mu je SLS žalega storila, da ni več njen pristaš. Odgovor na to je lahek, ker ga pri zadnjih volitvah ni postavila za kandidata, ker žalibog ni sposoben. Gospod Rojs je pa s tem pokazal, da mu ni dosti za blagor ormoškega kmeta, ampak za sladki sad, ki bi ga kot poslanec užival. Sklenil je torej sam pri sebi: Ker nisem mogel na črešnje, pa bom poskusil priplezati na murvo. Dragi gospod kandidati! Jaz bi vam samo za vašo kandidaturo povedal majhno zgodbico. Ko sem bil še majhen in radeveden deček, vprašal sem enkrat enega starega berača, zakaj da nosi za svojim klobukom takozvani »korašfeder«; ta mi odgovori in stvar takole pojasni: Vidiš fantek, kjer visijo na steni tanke treske, je znamenje, da se tam dobi pivo, ako vidiš na visoki palici šopek iz borovine ali brinja, tam je gostilna pod vejo, ako pa vidiš na moškem klobuku »korašfeder«, je to znamenje, da je dotični malo prislušnjen. Sicer pri vas to ne more biti res, vseeno bi pa kazalo, da bi vi vsaj sedaj, ko je usodepoln čas za vas, »korašfeder« odstranili. Kedaj bode vas 8. februarja Bedjanič zahitjo, lahko potem spet vaš »zeiger« nosite. — Volilec.

Nekje na Dravskem polju se je ukradla večja količina perila z znamenjem M. M. Kdor bi tako perilo kupil, naj se javi pri upravnistvu »Slov. Gospodarja«, da se izve za tatulo.

Novice iz Makol. V našo župnijo prihaja zadnji čas zelo veliko naših časopisov, posebno »Slov. Gospodarja«, katerega dobivajo posamezni po pošti. Nekateri baje govorijo, da ti časopisi se plačajo z davki. Drugi je baje zopet rekli, da s temi časopisi se hočejo loviti volilci. Takim širokoustnežem budi povedano: Naše liste, n. pr. »Slov. Gospodarja«, smo Vam naročili mi in tudi plačali. Dobivali ga boste do 15. februarja t. l. Plačali smo ga iz volilnega sklada ali prispevkov, katere so dala naša društva in sicer posojilnica, Kmetijska zadruga, Kmetška zveza in drugi zavedni in poštenovalni možje. Naši listi so pošteni krščanski listi in smo Vam jih zato naročili, da bi se vsaj nekoliko v politični stvari spoznali ter Vas dne 8. t. m. ne mogel nikdo preslepiti ali nafariati s hrvaško ali slovensko republiko ali s čim kolim drugim. »Slovenski Gospodar« Vam kaže edino pravo volilno pot na volišče in da boste iz prepričanja dali svoje kroglice v prvo škrinjico Slovenski ljudski stranki, katere je edina, ki ima pravi program za slovensko samostojnost, za katero se borimo, odkar obstoji naša država. Mi naših listov nečemo nikomur vsiljevati. Ako se komu »Slovenski Gospodar« ne dopade, naj ga kratkoma pošlje nazaj in dobil ga bo kdo drugi. Priporočamo pa vsakemu, da si »Gospodarja« obdrži in od 15. februarja naprej sam plača. »Gospodar« bo prinašal resnične politične vesti in borbo naših novozvoljenih poslancev, katero bodo oni v Beogradu nadaljevali za avtonemijo ali samostojnost Slovenije. »Gospodar« je najcenejši in najbolj razširjen slovenski list, kateri že 58 let probuja slovenski narod. Zatorej naj vsak, kateri ga dobi sedaj brezplačno, pošlje vsaj za četrto leto naročnino, da se mu list s 15. februarjem ne ustavi. — Volilno gibanje je prav živo. Vse se zavzema za Slovensko ljudsko stranko. In tako je tudi prav. Saj ravno ona sprejme v svoje okrilje vsakega, četudi je republikanskega mišljenja. Zadnji čas sta hodila tukaj tudi dva Žerjavova agenta in agitirala za Narodni blok, a nista imela sreče. Popihala sta jo s polno sapo nazaj, odkoder sta prišla. Makolčani se ne damo farbat od nikogar, ne od Žerjava, Radiča ali Prepeluha!

Zlata poroka. Iz Buč pri Podčetrniku smo prejeli: Danes, 3. svečana obhajamo v naši lepi župniji zlato poroko daleč na okrog priljubljenih, spoštovanih in nad vse vzglednih zakoncev: Jurija in Marije Božiček. Zlata nevesta je stara 66 let, njen zlati ženin pa 73. — Skozi celo dolgo dobo petdesetih let so vladale v pod-

mače Kladovšekovi hiši te-le čednosti: delo, globoka vernost, natančno spolnjevanje verskih dolžnosti in medsebojna ljubezen. Oba zakonska jubilarja sta vzgojila štiri otroke, od katerih je sin Joško izginil v ruskem ujetništvu, vsi drugi so pa preskrbljeni in so dika naše štajerske Slovenije. Najstarejši sin Franc je župnik v Kamnici pri Mariboru, hčerka Marija je žena stebra na še stranke in veleposestnika na Zidanici pri Rajhenburgu, najmlajša Pepca pa je ostala doma na domu in je srečno poročena z našim zvestim in uglednim pristašem Pajkom. Oba slavljenca sta hvala Bogu, pri trdnem zdravju in lahko po petdesetih letih skupnovzgledega zakonskega življenja z zadovoljstvom in ponosom gledata nazaj na sadove njunega dela za ustvaritev pravega in trdnega slovenskega doma, kakor je danes Kladovšekov in na svoje otroke, ki so tako vsi dobri, vzgledni, obče spoštovani in preskrbljeni. Božičekova hiša je bila vedno ognjišče naše stranke za cele Buče in trdno smo prepričani, da bo to ostala tudi pod novim gospodarjem Pajkom. Kar sta in ostaneta Jurij in Marija Božiček nam Bučanom, to bomo v vsej ljubezni in spoštovanju dokazali danes, na dan njune zlate zakonske slavnosti, na kojoj se je veselila in jo željno pričakovala cela naša bučka župnija. Bog nam ohrani naša zlata slavljenca v zdravju do bisernega jubileja! Hvaležni Bučani.

Poroka. Iz Pameč nam poročajo: Pri nas se je dne 26. januarja t. l. poročil Fortunat Duler z Moniko Krampačnik iz Libelič. Mlademu paru obilo srečel

Kako so Čarugi podaljšali življenje. Naši čitatelji se morda še spominjajo grozovitega slavonskega razbojnika Čaruge, ki je mnogo let ropal in moril po celi Slavoniji in prizadajal s svojo bando oblastem hude skrb, ljudem pa veliko gorja. Naposled je padel v roke pravice in po obširni sodni razpravi je bil Čaruga s tremi svojimi kompagnoni obsojen na smrt. Zaprl so ga v jetnišnico v Osijek, predlog za smrtno kazen pa je romal na pristojna višja sodišča, da ga potrdijo. Skoro pol leta je trajalo, dokler končno vrhovno sodišče ni odločilo, da se mora Čaruga usmrtiti; dočim so trije z njim na smrt obsojeni tovariši pomiloščeni na došmrtno ječo. Čaruga je skušal na vsak način doseči pomilostitev tudi za sebe, toda njegovi napori so bili brezuspešni. Ker je vrhovno sodišče usmrtitev odobrilo, bi bil Čaruga potom krvniškega konopca že sapustil ta svet, da ni smrtna kazen naletela na nepričakovane ovire pri samem krvniku. Rabelj Mauser iz Sarajeva, ki je bil svojčas konjederec, sedaj pa vrši v naši državi žalostno službo krvnika, je namreč zelo natančen človek, zlasti če mu računi ne štimajo. Za vsakega obsojenca, kateremu je upihnil življenje, dobi namreč gotovo svoto denarja. Tako je pred kratkim obesil v Sarajevu nekega zločinca, toda sodnija mu njegovega dela še ni plačala, ker nima kredita. Sedaj, ko je prišlo povelje, da mora obesiti Čarugo, pa je prišel s štrajkom. Izjavil je, da ne pride po preje v Osijek, dokler mu sodišče njegovega dela v Sarajevu ne izplača, za justifikacijo Čaruge pa je zahteval že vnaprej 1000 dinarjev kot nekako aro. Sodišče je zopet odgovorilo, da nima kredita, rabelj je ostal trdovraten in od tega profitira edino Čaruga, kateremu je na ta način življenje podaljšano na nedoločen čas, dokler ministrstvo pravde ne nakaže sodiščem dovolj sredstev. In tako je men da sedanjemu režimu za njegovo slabo gospodarstvo hvaležen edinole na smrt obsojeni slavonski ropar Čaruga.

Na rednem občenem zboru prostovoljnega gasilnega društva v Vojniku, dne 25. jan. je bil izvoljen sledeči odbor: načelnik in poveljnik: Peter Ribič, namestnik Pero Jankovič, odborniki: Julijan Šinigoj, Fran Kovarčič, Davorin Kolar in Fran Legvart, namestniki: J. Mülleret, kot orodjar in nadzornik oprave in Rudolf Stante. Pri občenem zboru je župni odposlanec, zvezni odbornik tov. J. Vengušt iz Celja navduševal v vznesenih besedah za gasilstvo ter sporočil čestitke župnega predsedstva tov. Ribirju za odlikovanje z zlato kolajno za 40 letno zvesto službovanje pri gasilstvu.

Dopisi.

Rače. Tudi pri nas ne spimo in nas tudi ne pozabijo razne stranke obiskati s svojimi vabljenimi shodi. Zato naj gredo tudi naše vesti v svet. Torej poslušajte, kaj se je zgodilo te dni pri nas. Dne 24. t. m. zvečer so bili kar trije shodi. Prvi se je pričel ob 7. uri zvečer. Govornik je bil neki »mašinenšloser« iz Maribora, pristaš in sodrug neke DKRS. Iz njegovega govora je pa razvidno, da tiči v njem nekaj komunističnega. Tako se je ta širokoustni jeznogled razvnel nad vsemi strankami, da je edino njegova prava, ki se poteguje za ljudstvo, med drugimi je seveda zabavljaj najbolj nad SLS. Med precejšnjim številom poslušalcev je bilo samo par pijanih, ki navadno vsakemu govorniku pritrjujejo, tako so tudi temu pritrjevali. Ko nam je pa pritrjeval njihovo 7. škrinjico, je završčalo po vsej sobi, kakor iz enega grla: »Naša škrinjica je prava«. Nato so sledila vprašanja in ugovaranja, tako je bil ta shod končan v gostilni pri »Jugoslovanu«. Nekaj minut potem je bil odprt shod Pašičeve radikalne stranke, katere zastopnik je že znani dr. Ravnik, v gostilni Möschl. Ta gospod doktor nam je razlagal o dobrotah in davkih, ki nas stikajo. Ko je vse to zvrčal na SLS, češ, da je vse ona kriva, namreč njeni voditelji, nam je zadostovalo, da smo mu prestrigli besedo in preokrenili govor tako, da sploh ni mogel več dalje govoriti, kjer je govoril ravno nasprotno. Nato je sledilo vprašanje: kam je šlo toliko milijonov dinarjev, vsled katerih nam nalagajo vedno večje davke. Kaj je z invalidnim zakonom, ker že 6 let razpravljajo o njem (to sicer obljubujejo pri vsakih volitvah) in še danes ni rešen! Nato ga je naš zaupnik, spoštovani g. Srnko vprašal marsikaj, med

drugim tudi, zakaj je bila Davidovič-Koroščeva vlada odstavljena. Nam seveda on, kot pristaš vladne stranke ni upal povedati, kakor tudi na druga vprašanja ni dal nobenega temeljitega odgovora. Potem ga je še nekdo vprašal, čegava zasluga je naprava železnice v Mursko Soboto. Na to vprašanje se je začel izgovarjati na nekdanjega samostojnega poslanca Drogenigga, a te izgovore je dobil od nas po zobeh, da je to zasluga SLS. Ker smo mu na vsako besedo ugovarjali in mu tudi dokazali laži, je od jeze ves zelen zaključil shod, ki se je končal z burnim klicanjem živega SLS in nje voditelja. Nato po kratkem odmoru se je oglašil še pristaš in kandidatov namestnik Radičeva stranke, tukajšnji posestnik Štefan Kmetič, ki je bil pri zadnjih volitvah vno samostojnež. Zdej se mu je pa mudilo stopiti za eno stopnjo višje, namreč do poslančevega namestnika. Se je pridružil drugi stranki najbrž za to, da bi se s točastjo ložje oženil, ker se kot srednji posestnik ne more. On nam je po svojem prepričanju razlagal gospodarski položaj v državi, ter ga je primerjal s slabim gospodarjem. Pri tej razlagi se najbrž ni spomnil sam nase. Ker je s svojim govorom agitiral za Radiča, mu jih le malo sledilo s klici: Druga škrinjica je naša. Ti shodi so bili za nas Račance pravi »teater« brez vstopnine. — Dne 27. jan. zvečer ob 8. uri se je začel pa drugi teater, ki nam je kot javen shod predstavljal naprednjaškega profesor-špijona dr. Pivka. Ta se nam je najprej predstavil, pardon, najprej je bil izvoljen predsednik shoda, ki je otvoril shod in dal besedo že zgoraj imenovanemu govorniku. Ta se nam je predstavil, kdo in kaj da je, svoj poklic, stan, sedanje bivališče in rojstni kraj. Zraven tega je pa pozabil povedati, kaj je bil v vojni in kako je ravnal s slovenskimi vojaki v vojni. On nas je v imenu narodnega bloka, ki pa baje danes ne eksistira več, (najbrž on sam ni tega vedel, ali pa si je mislil, da nas bo s tem še bolj nafarijal), torej v imenu narodnega bloka nas je tako farbal, da je najbrž porabil vse barve, ki jih sploh poznamo. On nam je namreč razlagal politiko vseh držav, kar je seveda v nekem oziru dobro, da nas seznanj z drugimi državami. Ali, ko je začel o naši državi, tu je začel rabiti barve. Ker nas je pa predsednik shoda že prej prosil, da ga naj pustimo govoriti do konca, se je to zgodilo. Ne bom omenjal njegovega govora, ker sploh nima skoraj nikakega pomena. Samo to, da je njegov govor napravil na nas zbe-rovalce tak vtis, da naj Boga zahvali, da je čisto zdrav, kakor je prišel, zopet lahko odšel, prej ko je bil še shod končan in zaključen. Zahvaliti se ima za to tudi našim fantom in možem, ki so služili pri njegovem polku kot on v Tirolah, da niso tako prostaški in razuzdani, ker drugače bi se mi bilo še slabše godilo, kakor baje v Cirkovcah. O navdušenju in zaklinjanju z živijo klici na SLS na ni treba omenjati, ker je dosti razvidno iz teh besed, ki sem jih zgoraj navedel. K temu naj vam dragi čitatelji in volilci še jaz položim nekaj besed na srcu. Torej Slovenci in domoljubi, ne dajte se zapeljati in spraviti v zanke različnih strank, ker kdo je proti SLS, ta je izdajalec naroda in materinega jezika. Tukaj naj veljajo tudi besede: Varujte se volkov v ovčjih oblačilih, ki hodijo krog vas in vas lovijo v svoje mreže.

Sv. Barbara pri Mariboru. Pred tedni se je pripeljal k nam z avtomobilom dr. Gorišek od Sv. Lenarta v Slov. goricah, da bi imel v Kramarjevi gostilni shod. Franc Sabeder iz Korene, predstavnik demokratske škrinjice, je s pomočjo špicla Frančka iz Zikar vabil ljudi na shod. Nihče se ni hotel udeležiti. Prisopihala sta dva strastna samostojneža, brbravi Petrič iz Zg. Voličine in špicani rihtar Ribič iz Jablanc, da sta naredila dr. Gorišku poklon. Dne 18. jan. 1925 pa so napovedali samostojneži shod v Kramarjevi gostilni z vabilom pri cerkvi, da pridejo govorniki Pucelj, Šiker itd. Naši so se odzvali vabilu in so zasedli prve prostore v gostilni. Dva govornika sta bila notranji sobi. Pride vabit Ribič s čivkanjem: pojditte poslušat govornike. — Nihče ne gre. Spet pride drugič vabit, pa eden od naših zakliče: vas ne maramo! Potem prideta govornika ven. V prvem trenutku smo mislili, da se bodeta prikotalile iz sobe debeluharja. Pucelj, Šiker, radi bi ji jima bil izprašali vest; Pucelju, kaj je s kupčijo z voli, Šikerja bi spomnili, pako nam je ob času vojne rekviriral živino. Bila sta druga dva govornika, še precej telesno obtešana, dobila sta takšno brco, da jima bo en čas zvenelo v možganih, ako jih še imata. Nastopila bi tudi rada jezična govornica Jera, dr. Boležova žena. Pri nas ne bodele samostojneži dobili kalinov, kakor ob volitvah 1920.

Nova vas pri Sv. Marku. Zahvala in čast gospodu dr. Pivku, ker je »Jutro« z dne 23. januarja št. 19 prineslo lep in zvit dopis od Sv. Marka, ne iz Nove vas in Stojnc, kjer je imel g. Pivko sestanek narodnega bloka. V Stojncih bi skoraj imel gospod Pivko namestnik govora neprijetno telovadbo, a so gospodje hitro pobrisali v Novo vas, Pivkov rojstni kraj, kjer je imel v bratovi hiši govor, s katerim je pokazal, da je jako slat govornik. Občanov je res bila polna hiša, pa kaj je moral vse od njih slišati. Zakaj tega »Jutro« ni prineslo Ves govor se je sukal o Davidovičevi vladi in o strašnih klerikalcih. Gospod Pivko se gotovo šteje med poštenjake, pa makedonske roparje hvali, da so poštenjaki! Torej sokolski zdravo! Če ima v domačiji rojak tak slab volilni magnet kakor ga ima g. Pivko v svoji lastni občini, je to največja obsodba. Tistih par pristašev, ki jih ima, niso njegovi iz prepričanja, ampak iz nevednosti in radi onega, kar iz litra priteče. Torej je lahko gospod Pivko ponosen na svoje ovčice. Hvalil se je, da se je vojskoval za Srbijo, njegov pristaš pa je klet zraven njega Jugoslavijo. Pisec »Jutro«vega dopisa trdi, da je gospod župan dobil jasno in točno pojasnila in svoja vprašanja. No, župan že ima toliko glavi!

da ne potrebuje Pivkovih pojasnil. Kakšna pojasnila pa je dobil gospod špijon od župana, je »Jutro« dopisnik pozabil zapisati. Rekel mu je: »Mi ne bomo preobrnili tebe in ti ne nas«, kar je gospod Pivko potrdil z opombo: »Tukaj tako dobi SLS največ glasov.« Še nekaj, gospod Pivko! Ali se ne sramuješ, da si izdal tisto hinavsko pratiko? Ali misliš, da je ljudstvo res tako neumno, da ne ve, kaj je belo in črno? Ne smemo soditi, ali resnično je, kako za vero, tako za narod! Ne pišem tega iz nevoščljivosti ali sovraštva, ampak, kdor ni z nami, je proti nam! Pivko se tudi sme zahvaliti poštenim možem, klerikalnim petelinom, kakor nas »Jutro« imenuje, da do birne brez daril ni prišlo. Tudi ptujski župan dr. Senčar je imel kratek govor. Je najbrž dober Lipoldov prijatelj. Zraven je še bil nek drug gospod, ki je najbrž kaso vozil. Največ zaslug za ta večno slaven sestanek narodnega bloka, pa ima bratova žena, gospa »Žitnica«, ki je vabila ljudi v hišo, stregla gospodom, nazadnje pa še prevzela stražo pri avtomobilu, da je bil dobro odet in da ga niso muhe in komarji preveč nadlegovali.

Sv. Urban pri Ptuj. Srečni smo Urbančani, ker smo imeli že tri shode Žerjavovcev ali kakor se lepše sliši, narodnega bloka. Na Treh kraljev dan se je zdel pravi čas dr. Salamunu, kandidatu Vindišu in učitelju-orjunašu Majcenu, da priredijo Žerjavove, oziroma za italijanskega špijona dr. Pivka shode. Sicer se niso nikjer drugače izdajali, kot za narodni blok in da bi mogli v četrto škrinjico spustiti svojo kroglico. Pa ljudstvo je gotovo povsod že toliko politično zrelo, da ve, da narodni blok in četrta škrinjica ali pa Žerjav in italijanski špijon dr. Pivko je eno in isto. Slabo se jim je obneslo pri nas. Po rani maši osem oseb, večinoma naših, po pozni maši v gostilni Ramšak navadni pivci s par zaljubljenimi pari in potem v četrtek zvečer v gostilni Čeh, kjer je bilo v celem pet oseb. Čeravno so plačali vino in čaj, naj bodo prepričani, da tudi od teh pet nobeden ne bo vrgel kroglice v četrto škrinjico. Ne bilo bi vredno teh brezpomembnih shodov omenjati, ko bi učitelj-orjunaš Majcen ne agitiral in farbal, da se že vse kadi. V nedeljo, je razlagal v gostilni Ramšak, da, ako bodo Urbančani pametno volili (to je po njegovem receptu), dobijo 350.000 dinarjev. Dobili ste jih že ali jih še boste pa od Urbančanov mogoče samo učitelj-orjunaš Majcen. 350.000 se bode razbilo v meglo, kakor predlanskem radikalne krave in telice. Manjkalo je malo, da ga niso fantje, že siti njegove farbarije, vrgli iz gostilne. Urbančani smo že toliko politično zreli, da vemo, kako bomo volili. Volili bomo s stranko, katera ne plačuje pijače in ne obljublja zlatih gradov, pač pa vemo, ako volimo kandidate SLS, da dobimo avtonomijo Slovenije, katera je več vredna kakor vaši obljubljeni Iškarijotovi stotisočaki. Uspeh vaših shodov in obljub bode, da bomo vsi vrgli 8. februarja kroglice v prvo škrinjico in le s tem se tolažite gospod učitelj-orjunaš Majcen.

Sv. Bolfenk pri Središču. Na gostiji Bogdan-Orešnik se je nablalo za Dijaško kuhinjo v Ptuj 150 dinarjev. Lepa hvala!

Verzej. Dekliška zveza priredi v nedeljo, dne 8. februarja v prostorih Marijanišča lepo petdejansko igro: »V Marijinem varstvu« in šaljivo enodejanko »Klepetanje«. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Vabimo k obilni udeležbi.

VOLILCH

Prva škrinjica je naša! To vleva sreča Vaša!

Konjice. Konjiški Sokol pod okriljem »laži bloka« in tržkih orjunccev namerava vloviti par volilcev na ta način, da priredi ples za inteligenco in na tega povabi še tudi »vse«, to je tudi našega kmeta in delavca. Ime nitna misel, gospodje! Samo vprašamo vas, kaj bodele pa nudili. Mi kmetje dovolj plešemo čez teden pri delu. Rekli bodele, mi tudi, A, da se spoznamo, je potrebno pribiti pri kakšnem. Da vesta, kakšna dela opravlja naš kmet, vam je gotovo jasno, ker je vas vsakega pestovala kmečka žuljava roka. To je brez dvoma jasno. A bolj zanimivo bo vedeti in izvedeti za kmeta in delavca vaše delo. No, kaj pa delate? Ker se bližajo volitve z brzimi koraki in je še malo časa, je sedaj vaše prvo delo lov na volilce. Ponašate se in hvalite na vse pretege nosilca hite narodne bloka, vam povemo tiho, prav tiho na uho, da tega ni, vašega junaka, profesorja dr. Pivka. Mi bi ga pa res radi spoznali. Pa čudno se nam zdi, da si ta vaš visoki gospod ne upa pred nas. Bi mu namreč radi majhen vest izprašali, kako je bilo pri Carzano. Če vam je, demokrati, ta gospod še danes vzor in vzgled, če ga vi zatelebane poveljujete do zvezd, če je on vaš buditelj, potem vam samo častitamo. Ta človek, ki nas je izdal, da so laške granate »achtundzwanzig« smo jim rekli, trgale sinove in može jugoslovanskih mater na drobne kosce, da so strojnice sovražnika kosile po naših jugoslovanskih vrstah, ta človek je še danes »junak«. Vprašamo pa danes gospoda glavarja konjiških demokratov — sokola — orjunccev, ali vas ni prav nič sram, da se ponašate s takimi ljudmi. Ali je v vaših očeh oni, ki izda svojega brata, junak? No, daleč je prišla morala pri vas. V vedite, da mi pošteni slovenski kmetje in delavci ne bomo pihali v brezmozgani lahi.

Povemo vam pa tudi, da bo kmalu prišel čas, ko bomo obračunali tudi z vašimi pomagači »junci«, koji bodo morali zapustiti razrede naših šol, kajti, če nas tudi imate za neorientirane, vam čemo pač dokazati, da se demokratska inteligenca tudi zmoti. Gospodje konjiški demokratariji, vprašamo vas, kaj ste pa že napravili dobrega za časa, ko imate občinski voz rokah. Tedaj so vas izmazali iz blata nemškutarji, a la Wessenscheegg, a kaj bo pa sedaj, ko teh ne bo. Ali ste mogoče že tega »stramm deutsch« pacijenta pretvorili v živo čutečega jugoslovanskega demokrata? Ali je že mogoče časten član orjune in sokola radi njegove zasluge pri občinskih volitvah? Pa bodele imeli z njim malo uspeha. Vediti, da gre osel samo enkrat na led. Je pač smola. In enaka smola vas čaka dne 8. februarja 1925. Povemo pa že naprej čuvaju vaše škrinjice, naj se dobro obleče, da ne bo zmiznil pod sramoto vašega poraza. Povemo vam, da vse vaše zanjke, ki ste jih nastavili, hoteč vloviti pošteno slovensko čutečo dušo, bodo ostale prazne. Ves vaš trud, pot in znoj bo brez uspeha. Danes se oklenite vašega blaženega centralizma, ki nas je gospodarsko ugonobil in upropastil naše kulturne institucije in vi se še drznete širokoustno klobasariti, to je v blagor slovenskemu ljudstvu. A to je vaše delo za občni blagor slovenskega naroda. Kaj ste naredili dobrega? Da ste nam pobrali denar 1:4 in s tem imovino. Vidite, to so vaša dela, dela, ki so zadajala slovenskemu ljudstvu nezaceljivo rano. In vi se še drznete danes pred poštenega konjiškega kmeta in delavca, češ, da delate samo dobro za njega. Povemo vam samo, da 8. februarja noben pošten volilec celega konjiškega okraja ne bode oddal kroglice ne vam ne tudi ne drugim, kakor onim možem, ki so vredni sinovi svojega naroda, ki z nami čutijo in živijo in tudi za nas delajo. Volilci konjiškega okraja, 8. februarja vsi na volišče za pravice naših žuljev in oddajte kroglico voditelju Slovencev dr. Anton Korošcu v prvo škrinjico. Bodimo trdni in močni do zmagel!

Vojnik. O du armer Narodni blok, tako je govoril neki gospod. Vprašalo se ga je, zakaj da tako govori, a on je nadaljeval, da se bo Narodni blok v Vojniku razlelel na pet kosov. Prvi kos dobi Žerjavov blapec Jankovič, da bo lahko po volitvah sebe, svojo družino in pohištvo z njim peljal na planine. Drugi kos dobi trgovec Brezovnik, da bo še naprej lahko prodajal Žerjavov gnoj v obliki »Domovine« in »Jutra«. Tretji kos dobi dr. Mikuž, da se bo z njim lahko vozil v Celje večerjat. Četrti kos dobi Ribič, da bo lahko z njim hmelovke špičil. Ostanek dobi pa M. Kolar, krojač, da bo naredil ene kopalne hlače, ekstrafein, bitte sehr, za vojniški Narodni blok. Na Zidanem mostu že čaka dva vagona dozorelih fig, katere se bodo dne 8. februarja razdelile med narodne blokaše. Mit solchen Leuten nur weg, tako se je govorilo dne 22. maja 1924, ko je nenadoma smrtonosno zbolel pristaš SLS. Takrat še ni sprevidel, da zasluži tudi od klerikalcev precej grošev, pričakuje se, da bo sedaj sprevidel, ker v trgu Vojnik je pač premalo dimnikov in štedilnikov, da bi izključno od tržanov zamogel živeti. Ob takih slučajih si naj le dobro premisli, predno bo izgovoril besede: Mit solchen Leuten nur weg! — Pri nas ni nasilja, to se je pokazalo ob priliki, ko so pristaša SLS na zahtevo voditelja vojniških radikalov po nedolžnem v prisilni jopič močno zvezali in vrgli čez noč v občinski zapor. Tisti pa le naj gre v gostilno in naroči najbolj okusno in mastno pečenko, da bo lažje umetno govoril in v prisilni jopič močno zvezal klerikalnega zmaja dne 8. februarja. Ljudje se povprašujejo, zakaj da je trgovina Brezovnik tako slabo obiskana. Najbrž zato, ker imajo preveč Žerjavovega gnoja v obliki »Domovine« in »Jutra« na prodaj. Vojničani smo veseli, da imamo še drugih trgovin zadosti, kjer se ne prodaja »Jutrova« gnojica.

Laško. G. urednik! Ne odgovarjam listu kot je »Domovina«, ker mi je vseeno, ali me hvali, pa rajši imam, da me graja. Kdo se pa zmeni za psa, ki ga ob cesti oblaja. Drugih novic pa v letu 1925 pri nas ni bilo, zato se v tem letu nisem Vam nič oglasil, kar prosim, da uredništvo to uradno na tem mestu potrdi. Ker pa je bilo več dopisov iz tega okraja v Vašem cenjenem listu ta mesec objavljenih, so vsi dobro zadeli in živo učinkovali na naših demokratih. Mislili so si pa: Mojster vsega tega zla je Podrebersak. Celi svet pa ve, da so ravno slovenski, kanvor spadejo tudi laški demokrati, največji nazadnjaki, zato so jim ti presrečni klerikalci stalno za petami in njihovo kmetu in delavcu škodoželjno politiko temeljito zasledovali in ljudstvu objavljali. V zadnji »Domovini« pa me dopisnik s svojo sivo glavo prav po otročje napada ter mi očita stvari, ki so meni v ponos. Očita mi, da sem v času dr. Koroščeve vlade hodil mogočno in diktatorsko po trgu ter so mi iz žepov štrleli »Slovenec« in drugi naši listi. Nato odgovarjam: Ti listi mi niso gledali iz žepov samo

v času dr. Koroščeve vlade, ampak so mi gledali tudi ob Pijavi, v Albaniji in na drugih nevarnih mestih, ki jih g. dopisnik menda samo na zemljevidu pozna. Spominjam se še pa, ko so dopisnikom iz Laškega »Domovini« gledali »Štajerci« in jim še gledajo iz žepov samo pod drugim imenom. Nadalje trdi: Da me po dr. Koroščevi vladi ni najti ne po dnevu in ne po noči. Odgovor: V družbo ponočnih, krokarjev, pretepačev, rušilcev nočnega miru, med obrito in neobrito gospodo ne silim. Prepričani pa bodite: Kjer se ustavim, samo Vaše šanse majem. Nadalje piše, da sem zajahal dr. Koroščevega konja. Gospodje demokrati: dr. Korošec ima dobrega konja, vsaj ga ob vsakih volitvah ponese v Beograd in bi lahko bili ponosni, da bi smeli samo pod repom tega ob padanju cekinov stati. Ubogo, mršavo kljusje pa jašete Vi, ki bo dne 8. februarja poginilo in bo večni jezdec te nesreče ostal lepo v Laškem. Nadalje obžalujem in sram me je, da je gospod dopisnik še tako nazadnjaškega duha, da misli, da naš delavec in kmet nista še danes sposobna in večja pisave toliko, da svoja pereča vprašanja in želje poročata v svoji glasili. Vse dopise iz naše občine je pisala zadnji čas pristna kmečka korenina, občinski svetovalec naše občine in bivši dobrovoljec, ki so mu bile dobro znane lumparije laških demokratov, kakor meni, samo o tem ni bil podučen, da ste na kandidadni listi potvorili mesto dveh, — sem podpisov. Prepričan sem pa, da bo na dan 8. februarja vsak zaveden Slovenec, poznavalec naše države, ljubitelj Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki želi enakopravnost v državi, volil predstavitelja Slovencev dr. Korošca. Demokrati, bivši nemčurji in štajerčijanci, zakleti sovražniki Slovencev, negotinski dezertjerji, sedaj orjunaši, pa narodno klado. Marijagradec pri Laškem, dne 26. prosinca 1925. — Martin Podrebersak.

Pilštanj. Podpisani sem izvedel, da me je »Kmetijski list« blagovolil počastiti s čisto lažnjivim napadom. Dopisnik govori bahato v imenu faranov; pa mislim, da nima za to nobene pravice. To so pokazale občinske volitve: v občini Pilštanj še niti niso imeli svoje liste, v občini Drensko rebro, kjer volita oba generala, pa se z največjim trudom dobili enega odbornika. Zato sta tudi oba agitatorja lepo utihnili, dokler se niso zdaj začele priprave za volitve. Zdaj zopet zbirata svoje backe. Vse, kar jima noče biti pokorno, pa obmetavata z blatom grdihi laži. Tako sta se lotila tudi mene. Lažeta tako debelo in tako neumno, da se jima lahko krave smejijo. Pazita torej! 1000 D vama izplačam, če mi dokazata: 1. Da na našem shodu ni bilo vsaj desetkrat več ljudi, kakor sta jih vidva videla. 2. Kdaj sem jaz na prižnici metal samostojneže v pekel. Čudno je pa vseeno, da se pekla tako bojita. Ali je temu kriva slaba vest? 3. Dokazita, da sem v zadnjih dveh letih skupaj dobil 150 mernikov pšenice. Dokazita tudi, da sta mi vidva skupaj dala le eno zrno. — Zdaj pa na noge pošteniakovič štingl, na noge večni ženin Kopinjskil — Na svidenje 8. februarja. — Jakob Rauter, župnik.

Romanje v Rim. Za to romanje vlada veliko zanimanje po škofiji. Kolikor se da spoznati iz dosedajšnjih prijav, bo udeležba zelo velika. Škofijski odbor za romanje v Rim je stopil v stik z rimskim odborom ter je dobil od njega zelo ugodna poročila. Ako se razmere glede cen in glede denarja posebno ne izpremenijo, potem bo škofijski odbor iz tistih 1500 dinarjev, ki jih morajo romarji zdaj vložiti, lahko plačal: vožnjo od Postojne do Rima in nazaj hrano in stanovanje v Rimu za 7 dni, avtomobil za vožnjo k bolj oddaljenim svetiščem v Rimu, legitimacije za romanje, vstopnino v katacombe, na kupolo sv. Petra in razne druge izdatke. Romarji bodo plačali samo karte za tramvaj, v kolikor ga bomo rabili ter vstopnino v razne zbirke in galerije, kar bo vse skupaj stalo za celih 7 dni mogoče 70 do 80 din. Ako se nam posreči, bomo imeli vsi romarji hrano in stanovanje v eni in sicer novi čisti hiši blizu cerkve sv. Petra. Ta hiša ima samo sobe s tremi posteljami ter lahko sprejme obenem 300 romarjev. Stanovanje in hrana sta sicer v tem zavodu malo dražja, je pa tudi zelo velikega pomena, ako vsi romarji stanujejo skupaj, da se v prostem času morejo razgovoriti ter sprejeti vsa potrebna navodila od voditeljev. Če pridemo v ta zavod, bomo imeli vsi enako in sicer to-le hrano: zjutraj kavo z mlekom in kruhom; opoldne juho, meso, prikuho, sadje in vino; zvečer zopet juho, meso s prikuho, sir in vino. Prav uljudno prosimo p. n. gg. duhovnike, da ljudstvo o tem romanju še zopet in zopet podučijo. Tiste, ki se prijavijo in plačajo označeni znesek, naj takoj direktno naznanijo vsak teden sproti škofijskemu odboru ter pošljejo denar. Zdaj namreč italijanska lira stoji zelo ugodno za nas, zato bi odbor rad nakupil italijanski denar prej ko mogoče, ker ne ve, kako dolgo bo ta denar tako poceni. Odbor bi pa tudi rad vedel takoj približno število udeležencev, da more romarjem zagurati stanovanje. Dokler ne ve števila romarjev, tega ne more storiti. Kakor poročajo iz Rima, so skupna stanovanja do mesca junija že vsa oddana. Ako pridemo prepozno, se nam lahko zgodi, da nam drugi romarji zasedejo prostore v gorej imenovani romarski hiši, kar bi bilo zelo obžalovati. Treba je torej hitro delati. Do 25. februarja t. l. pa morajo biti vsi romarji prijavljeni. — Škofijski romarski odbor.

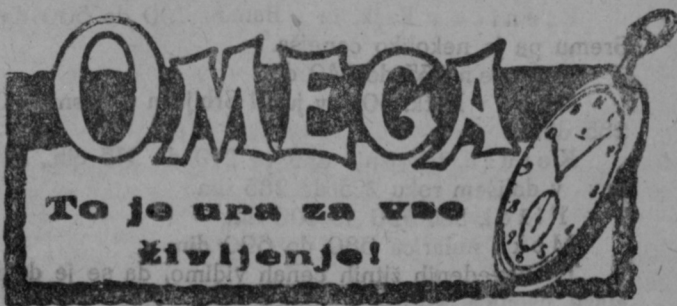

Preč z vsemi
pozarejenjima!

Za hitro in sigurno delovanje
jančije samo prave

Aspirin - tablete Bayer

Pazite na možno-belo-rdečo prstno oznako

Gospodarske vesti.

Na obnem zboru podružnice Sadjarskega in vrtarskega društva v Vojniku se je izvolil sledeči odbor: predsednik Ivan Toman, župnik v Vojniku, podpredsednik Pero Jankovič, učit. upr. v Vojniku, tajnik in blagajnik Jožef Ofentavšek, pos. sin pri Sv. Tomažu, odborniki: Ladislav Brežovnik, trg. v Vojniku, Anton Gmajner, pos., Vojnik okolica, Jožef Bikovšek, posest., Gradise. Pregledovalca računov: Anton Okorn, pos., Preokrije, Fran Jurček, pos., Vojnik. Razdelilo se je 18 pravičnih diplom razstavljalcem sadja na sadni rastavi, katere je umetniško izgotovil učitelj g. Drago Kline.

Na obnem zboru podružnice Čebelarkega društva v Vojniku se je izvolil sledeči odbor: predsednik Pero Jankovič, učit. upr. v Vojniku, podpredsednik Ivan Toman, župnik v Vojniku, tajnik in blagajnik Jožef Ofentavšek, pos. sin, Sv. Tomaž, odborniki: Jakob Kozuh, pos. Skofja vas, Fran Goleš, pos. sin, Pristava, Fran Jurček, pos., Vojnik. Pregledovalca računov: Ladislav Brežovnik, trgovec v Vojniku in Ivan Ahlik, pos. v Vojniku.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignalo se je: 7 konj, 3 bike, 80 volov, 213 krav in 2 teleti. Skupaj 305 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 27. januarja 1925 so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže 11 do 12,50 din., poldebili voli 9,25 do 11 din., plemenski voli 7 do 8,75 din., biki za klanje 7 do 9,50 d., klavne krave debele 8,50 do 9,75 din., plemenske krave 7,50 do 8,25 din., krave za klobasarije 5,75 do 7 din., molzne krave 7 do 10 din., breje krave 7 do 10 din., mlada živina 7,50 do 10,25 din., teleta 11,75 din. Prodalo se je 83 komadov.

ZITNI TRG.

Naša gospodarska politika je zavožena in to spoznavamo šele sedaj. Preje se je vso krivdo vedno valilo na slabo stanje naše valute, danes pa, ko stoji dinar visoko, kakor še nikoli do sedaj, vidimo, kako slabo smo gospodarili. Cene, ki bi morale radi dviganja dinarja padati, vedno bolj pri vsem blagu naraščajo. Preti nam pa poleg hude druginje in brezposelnosti še nevarnost, da se bodo živila tako podražila, da bo življenje v primeri z zaslužkom silno drago in posledica tega bo lakota in stradanje bednejših slojev. Poleg tega nam letošnja mila zima ne obeta dobro žetev.

Letos je bila naša deviza: izvoz in samo izvoz. Čim več žita smo izvažali, tembolj se je povdarjalo to kot potreba za uvrstitve našega gospodarskega položaja. Izvažali smo tako dolgo, da so naše zaloge izpraznjene in da se zene našemu žitu za domačo uporabo neprestano dvigajo. Kmet, zlasti slovenski, od tega ni imel posebnih koristi. Po veliki večini naši kmetje svojega pridelanega žita ne prodajajo, mnogi ga imajo še premalo za svojo obilno družino ter so prisiljeni, da kupujejo moko ali žito. Takih kmetov je dovolj po vinorodnih Slovenskih goricah, Halozah, Bizelskem in zlasti na Pohorju. Manjšim posestnikom in kočarjem pa povsod primanjkuje doma pridelanega kruha.

Vsi ti bodo z dvigom žitnih cen težko prizadeti. Se huje pa je to, da se bo z draginjo živil pričela splošna druginja, ki bo seveda v prvi vrsti zopet pritisnila naše kmete. Delavci s svojimi dosedanjimi plačili ne bodo mogli izhajati in zahtevali bodo zvišanje. Delodajalci bodo prisiljeni jim ustreči, da pa zaslužijo svoje odstotke, bodo seveda podražili proizvode. In tako bode moral naš kmet radi maslinah dobičkov par vojvodinskih judovskih izvozničarjev najbolj trpeti, ker je znano, da druginja baš kmetom največ škode prizadene.

Zanimivo je, kako je mednarodna špekulacija povzročila naraščanje vrednosti naše valute in s tem povzročila druginjo. Ameriški veletrgovci z žitom so kupili velikanske zaloge od farmerjev po tako visoki ceni, da je bilo nemogoče konkurirati z drugimi državami, zlasti v Evropi. Amerika, ki žito izvažava v velikih količinah, je bila primorana, ali cene svojemu drago plačanemu žitu zvišati ter ga prodati z izgubo, ali pa z borznimi špekulacijami dvigniti denarsko vrednost onih evropskih držav, ki žito izvažajo. Letos je izvažala v veliki meri edino naša država ter zalagala Nemčijo, Italijo, Avstrijo in Čehoslovashko. Amerikanci so se torej vrgli na špekulacijo z dinarjem in s nakupom dinarja na vseh evropskih borzah so ameriški agenti nagnali dinar na sedanjo višino. Tokrat se je to pri nas razlagalo kot velik uspeh velikopotezne gospodarske politike našega finančnega ministra radikala dr. Stojadinoviča. Ko pa je začelo ameriško žito prihajati na evropska tržišča, pa je Stojadinovičeva slava kmalu — minila.

Ker so naše žitne zaloge skoro izčrpane in kmetje svoje žito že v jeseni ali v poletju prodajo, niso bili z ameriško špekulacijo toliko prizadeti. Pač pa je visoka vrednost našega denarja onemogočila vsak izvoz mesa in živine. Tako sedaj doživljamo, da se cene živini in svinjam, torej edino temu, kar naš kmet lahko prodaja, ne dviga sorazmerno s cenami ostalih potrebščin. To je za delavca in uradnika dobro, slab pa je za kmeta, ki bo moral živino poceni prodajati, potrebščine pa drago plačevati.

Cene našemu žitu so v splošnem sedaj sledeče: Pšenica v Bački in v Banatu 490 do 500 din., v Sremu pa je nekoliko cenejša. Ječmen 335 do 340 din. Oves v Bački 300, v južni Srbiji in v Bosni 280 do 285 din.

Koruza, takojšnja dobava 210 do 215 din., za dobavo v daljšem roku 225 do 285 din.

Fazol, beli 390 do 400 din.

Moka nularica 680 do 690 din.

Pri navedenih žitnih cenah vidimo, da se je dvignila zlasti pšenica, koruza in moka. Kako dolgo se še bodo

cene dvigale, se ne more presoditi, gotovo pa je, da bodo visoke do prihodnje žetve, razven če nam ne prične konkurirati Amerika s svojimi mlevskimi izdelki, katere bomo pričeli uvažati, ker bodo cenejši od naših.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 60—61 din., francoski frank 3,30 din., čehoslovaška krona 1,82 din., italijanska lira 2,56 din. in 100 avstrijskih kron 8 para. V Curihu znaša vrednost dinarja 8,42 centimov.

MALA OZNANILA.

Zanesljivi mlinar z malo družino išče službo, vzame tudi mlin v najem ali na račun. L. Novak, Rogoznica 15. Ptuj. 153 3—1

Iščem služkinjo od 14. leta naprej. Vzajem jo tudi za svojo. Naslov v upravnistvu. 161 Priporočila se iz dežele 15 letni fant čevljarju za učenca. Naslov v upravnistvu. 157 2—1

Mlaži sedlarski pomočnik želi službo menjati. Gre takoj na deželo. Naslov Janez Gorjak, Sv. Lovrenc na Pohorju 78. 160

Majarja s 4 do 5 delovnimi močmi išče Marija Liniger, Maribor, Koroševa ulica 32. 150 2—1

Sprejem takoj pridnega, poslušnega fanta, nad 16 let star, kateri bi imel veselje do mlinarske obrti v umetnem mlinu in bil tudi konjem vajen. Učna doba 2 leti. Začetna mesečna plača 175 D. Hrana in stanovanje v hiši. Oglasiti se je pri Antonu Polanc, valjni mlin, Radeče pri Zidanem mostu. 149 3—1

Mladenč, kateri ima veselje do cerkveniške službe ter bi se zraven učil krojaštva, ev. tudi v orgljanju, se takoj sprejme s priporočilom župnega urada pri Ivanu Knupeč, organistu in krojaču v Rušah. 119 2—1

Sprejme starejši pekovski pomočnik, kateri mora biti tudi vešč slaščičarne. Pismene ponudbe na: Maks Senica, Zalec. 128 2—1

Kovaškega učenca sprejme takoj Ivan Steblovnik, kovač, Rečica ob Paki. 145 2—1

Oženjen vinogradnik in vrtar, kateri se tudi v sadjarstvu, poljedelstvu in vzgoji tobaka popolnoma razume, išče trajno stalno službo. Naslov: vinogradnik in vrtar, graščina Freudenau, pošta Apače pri Gor. Radgoni. 122 3—1

Išče se viničar za vinogradno veleposredstvo pri Zagrebu. Pogoji: Najmanj 3 delavske moči. Popolno znanje vsega vinogradskega dela, posebno pa cepljenja na suho, ter ravnanja s trsnico in novih nasadov. Ponudbe do 15. februarja t. l. na Fran Senker, upravitelj, Mitnica, Sv. Duh, Zagreb. 146 2—1

Zagobjatra sprejme v službo M. Obrat, Maribor, Loška ulica št. 15. 85 3

Redka, ugodna prilika, novozidana hiša, s tikajočim se gospodarskim poslopjem, sposobno za vsako podjetje, v prometnem kraju ob cesti in železnici, 10 oraloj zemlje, se ugodno prodaja. Pojasnila pri lastniku Antonu Cenc, Loče pri Poljčanah. 152 2—1

Še skoraj nove, dvenadstropne hiše v Gradcu, v sredini mesta, blizu akademije, se polovica ugodno prodaja. Stanovanje na razpolago. Več se izve pri Francu Lah v Gradcu V., Morregasse 5-I. levo. 155

Travniki na Ponikvi ob juž. železnici prodajo po ceni Lovro Čremožnik, Celje, Prešernova ulica 19. 158

Vodna sila za 10 HP., na lepem prostoru, z nekaj zemlje, zraven malo stanovanje, pripravo za vsako obrt, se prodaja pod ugodnimi pogoji. Naslov v upravnistvu. 156

Prodaja se nov umetni mlin, prvovrstni, na stalni vodi z žag, zraven 2 orala zemlje, ob veliki cesti. Del se plača takoj, drugo po dogovoru. — Ivan Kociper, Ptujška gora. 151

Prodaja se posestvo 20 minut od Konjic proti Celju, tik drž. ceste, 3 orala zemlje, vse v obrem stanju, pripravno za trgovino, sadonosnik, dve nji, se ugodno prodaja. Naslov v upravnistvu. 117 2—1

Pri Sv. Janžu pri Ptujski gori se prodaja arondirano posestvo 9 oraloj, obstoječe iz lepe hiše, gospodarskega poslopja, vinogradskega poslopja, vinograde, sadonosnika, gozda, njiv in travnikov. Cena ugodna. Pojasnila daje Franc Jarh Maribor, Tvorniška ulica 15. 154 2—1

Posestvo, 36 oraloj, s popolnoma novimi poslopji, v lepi legi, se prodaja z živim in mrtvim inventarjem za 200.000 D. Naslov v upravi. 136 2—1

Prodaja se dobro posestvo, približno 18 oraloj, vse skupaj, poslopja vsa zidana, v okraju Slov. Bistrica. Naslov v upravnistvu. 112 3—1

Na prodaj je manjše lepo posestvo, obstoječe iz njive, travnika, in črnega gozda, ¼ ure od Slovenjgradca na lepem prostoru s hišo, posebej hlev, kozolec in bajta, primerno za rejo 3 glav živine. Ponudbe na posestnika Jurija Martel, Pameče, pošta Slovenjgradec.

Odda se v najem manjše posestvo blizu železnice s stanovanjem, zanesljivi osebi ev. zakoncem proti temu, da bi imel v nadzoru hišo z manjšo industrijo dokler ne bo v obratu. Dopise je poslati na upravo pod ugodno. 133 2—1

Majhno posest 6, poldrugi oraloj vin grada, poldrugi oraloj sadonosnika s gospodarskim poslopjem blizu Maribora se takoj po ceni prodaja. Naslov v upravnistvu. 79 3

Lepo dobičkanosno vinogradno posestvo z 5 orali vin grada, zelo lepa lega in izvanredno močno in rodovitno trasje, nadalje okroglo 10 oraloj hoste, deloma za izsekanje, okoli 10 oraloj sadonosnika, travnika, pašnika itd. v Gornjih Halozah pol ure od okrajne ceste, se z ali brez inventarja zaradi bolehnosti gosp. darja pod zelo ugodnimi pogoji prodaja. Kje, to po ev. upravnistvu. 100 3

60 kub. m. drv se prodaja. Stefan Heller, Dolgoše pri Mariboru. 130 2—1

Prodaja se ali zamenja za petsetletnega konja dveletna žrebica. Tržaška cesta 38, Maribor. 147 2—1

Sprejemem vsa sodarska dela nadom. Pri večjih množinah grem tudi na dom lastnika. Zadojstje dopisnica. Fr. Hriberšek, sodar, Vel. Pirešica 51, p. Zalec. 124 5—1

Predivo za domače platno se dobro zamenja pri tovarni Anton Sinkovec d.d. Grosuplje pri Ljubljani. Istotam se dobi prima rusko laneno seme za pomladansko posev. 114 2—1

Brusimo britve, škarje, nože itd. Električna brusarna (v bravnici Koštomaj) Celje, Prešernova ulica 19. 1196

Prvovrstne šmarjnične trte, cepljene trte, vkoreninjene divjake, sadne divjake in cepljena drevesa prodaja Vinko Vnuk, Senčak, p. Juršinci pri Ptuj. 1618 8—1

Pokor! Ravno došlo blago nove cene. Platno, barhenti, druki, blačevina, svileni robci, sukno itd. Dobiva se najceneje pri Trpinu, Glavni trg 17. 49

Sadna drevje, večjo množino najbolj priporočljivih vrst in cepljeno trje prvovrstno, kakor laški rizling, silvanec, peček, žlahtnino in izabela, cepljeno na Goethe 9 in Rip. Port. Cene zmerni. Zahtevajte ponudbe! Drevesnica in trtnica I. K. Grajšnik, St. Janž pri Velenju.

Okrogli les kupujem pod ugodnimi plačilnimi pogoji. Išcem tudi nekupevalce lesa. Marija obrat, Maribor, Loška ulica 5.

Ameriški ključ od Götthe št. 9 in Portal, korenjaki cepljenke. Dolinšek, St. Pavel v Savinjski dolini. 104 4

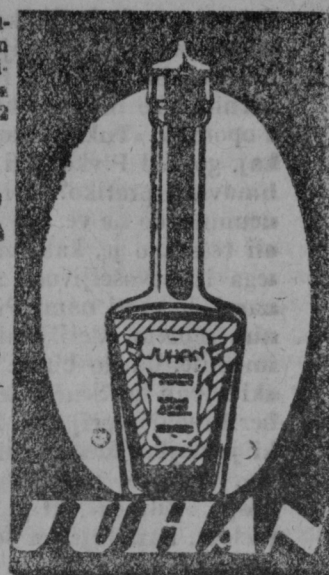
Prvovrstni angleški in ostranski pitanski keks na drobno in debelo dobavi po znatno nižjih cenah Mariborska mestna pečarna. 82

Jabelk

vsake količine se išče.

Zagreb „Jabuke“

Bregovita ul. 3. — Tel. 19—48

8. Dunajski mednar. sejm

8.—14. marca 1925.

Posebni oddelek za poljedelske

stroje in orodja

kakor

za vse poljedelske potrebščine

v sejmskem delu Rotunde.

Vzorna razstava poljskih, gozdnih in vrtalnih pridelkov

Vozila na dežel.

Vnska poskušnja.

Znaten popust vožnje na avstrijskih železnicah.

Prestop meje proti rešitvi znamke za pasvizum. aK 15.000 (Do ar —25).

Pojasnila sejmski izkazi, se dobijo pri trgovskih in poljedelskih zbornicah, poljedelskih organizacijah, podružnicah avstrijske promene pisane in

Wiener Messe A. G., Wien VII., Museumstrasse 1.

Izjava.

Podpisani Gašper Lešnik, posestnik v Sv. Miklavžu št. 17, preklicujem obdolžitev, izrečeno proti g. Josipu Zalokarju, posestniku v Sv. Miklavžu št. 47, da bi bil vide pri njem vojaško puško, vsled katere obdolžitev se je vršila na domu g. Josipa Zalokarja orožniška hišna preiskava, ki je ostala brezuspešna. Tudi prosim g. Josipa Zalokarja odpuščanja in se mu zahvaljujem, da je odstop od kazenskega preganjanja proti meni.

141

Gašper Lešnik,

Vabilo

na

41. redni občni zbor

Posojilnice v Makolah r. z. z o. z.

ki se vrši v ponedeljek, dne 16. februarja 1925, ob 9. uropoldne v uradnem prostoru.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskih pregledovalcev.
3. Potrjenje računskega zaključka za leto 1924 in razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Nasveti in predlogi.

Generalno zastopstvo

ALFA SEPARATOR D.

(A. Penič)

Telefon 24—13 ZAGREB Gunduličeva 66

Največje skladišče vseh

mlekarskih potrebščin.

Separatorji, kante za mleko, maslenke, brzoparni kotli, hladila, sirišče, boje za sir in maslo.

Trajne vrednosti

ostanejo vedno darila in zlata in srebra, ker obdržijo še po preteku mnogih let svojo prvotno vrednost. Ure, verigice, prstani, zapestnice kakor tudi vsakovrstna zlatnina in srebrnina, nakit, in predmeti za dnevno uporabo, v najlepši in najboljši kakovosti dobi se dobro in po ceni pri tvrdki Suttner. — Zahtevajte divno ilustrirani cenik, za katerega je treba poslati samo 2 dinarja na:

ODPOSILJALNICO UR. H. SUTTNER,
v Ljubljani, št. 992, Slovenija.

Za udobnost odjemalcev se morejo za nadopolnitev paketa primotati tudi dobra in fina Elsa-mila lepote in drugi kosmetični preparati lekarnarja Fellerja.

Ko bi mogli osebno z Vami govoriti,

bi Vam lahko razjasnili, kako slabo storite, ako pri izbiranju mila niste oprezní in koliko škodljiva so dostikrat slaba mila! Če želite strokovnjo izkušeno MILO LEPOTE IN ZDRAVJA, tedaj poizkusite eno od 5 vrst FELLERJEVEGA ELSA-MILA V OBLIKI STEKLENIC. Elsa-lilijino mlečno milo, Elsa-glicerinsko, Elsa-boraksovo, Elsa-katranovo in Elsa-milo za britje. Vsaka vrsta teh mil z zakonom zaščiteno znamko prijetno diši, je zelo štedljiva, izvrstno se peni, osvežuje in ohrani kožo zdravo in lepo. Ta mila so najboljše in najfinejše kar se v milu sploh more dati!

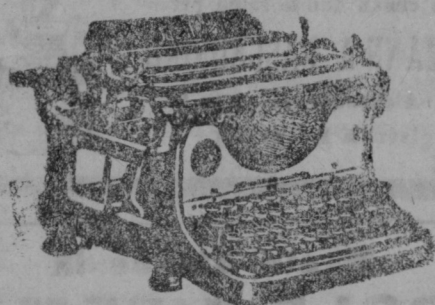
ZA POIZKUŠNJO 5 kosov Elsa-mila v obliki steklenic s zavojnino in poštino 52 din., toda le tedaj, če se denar pošlje vnaprej, ker je poština po povzetju za 10 din. višja.

Naročila nasloviti na:

EUGEN V. FELLER, lekarnar,
v Stubici Donji, Elsatrg 341, Hrvatska.

THE REX CO.

Gradišče 100. LJUBLJANA Gradišče 100.
Telefon št. 268 int. — Ustanovljeno 1906.

Specijalna trgovina

prvovrstnih pisalnih in kopirnih strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih pisarniških potrebščin.

Pisalni stroji na obroke!

Mlato (tropine)

izvrsten redilen pripomoček za pičo vseh domačih živali, se dobi v vsaki množini dnevno pri Th. Götz, pivovarna, Maribor.

Posojilnica pri Sv. Lenartu v Sl. g.

(v lastni hiši) obrestuje hranilne vloge po 10%, posojila pa daje po 16% in sicer tako, da se plačuje za vsako četrtletje posebej 4%, torej pod zelo ugodnimi pogoji.

Uradije se vsak torek in petek od 8. do 12. ure dopoldne.

ZOBJE

umetni v kaučuku ali pa v zlatu, zlate kapice in mostki ceno, takojšnja zagamčeno solidna izvršitev, strojčki za napravljane nepravilno rastočih zob. Ustmeno vprašati pri gospej N. Mogilnicki, ženi z. d. avnika od sedaj v lastni novi hiši: drevo-red zraven gostilne Fran Kindl v St. Jurju ob i. ž. Istotam se izvršuje ruvanje zob brez bolečin, vsakovrstne plombe od najcenejših priprostih do najfinejših.

Denar naložite

najboljše pri najvarnejše

Spodnještaterski ljudski posojilnici r. z. z. n. z.

v Mariboru, Stolna ulica št. 6.

ki obrestuje hranilne vloge po

8% in 10%

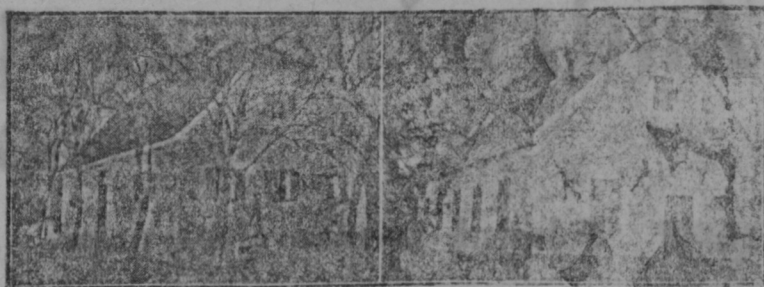
oxiroma po dogovoru.

!! V boj za srečo !!

večje posestvo z hišama, ki ju kaže slika, za Din. 100.—

dobi lastnik naše srečke, katero bo zadel žreb.

Cela srečka Din. 100.—.

Četrtnska srečka D 25.—. Desetinska srečka D 10.—.

Pri četrtnskih srečkah igrajo štiri, pri desetinskih deset oseb na eno številko. Zadene žreb četrtnsko ali desetinsko srečko vrši se med štirimi oziroma desetimi posestniki dobitek ponovno trebanje, ako se isti v teku 14 dni med sabo z dobitkom ne spravijo. I: žrebanih števil 2009, Dan žrebanja se naznači po časopisih, takoj ko bodo srečke razprodane. Srečke razpošilja »Prostovoljno gasilsko društvo v Straišču pri Ptaju« proti napreči vpošiljateljskega za srečko ter Din. 3.— za priporočeno pošiljatev. — Iščete se povsod prodajalci srečk.

Somišljeniki, šrite naše liste.

Naložite denar le pri

Ljudski posojilnici v Celju

registrovani zadrugi z neomejeno zavezo

Cankarjeva ulica 4, poleg davkarije

(poprej pri »Belem volu«)

kjer je najbolj varno naložen in se najvišje obrestuje. — Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica.

Poizkusite enkrat s terpentinovim „Gazela“ milom!

Trgovina z manufakturama in špecerije IVAN SEVER VELENJE.

Le zadovoljnost k pravi modi vodi!
Zapomni si, nevesta, te raznise,
in preden sebeš ženinu v deželico,
previdna pri nakupu baje bodi!

Blago po nizki ceni, sodnji modri,
prodaja na deželo, za Velenje
nasproti pošte v bivši dr. Skuhčevi
trgovci IVAN SEVER, znan povsod.

A to se tiče tudi tebe mati,
in tebe žena, žena, fant, deklica,
trgovci, ki kupuješ mnogo hkrati
blaga, blaznine, druka, platna in tkanje.

»Sem zadovoljen z blagom: vseh parov
in zadovoljnost klič je do meje.

! Pozor ženini in neveste!

Poročni prstani v veliki izbiri po jako
znižanih cenah dobite samo pri

A. KIFFMANN-A NASLEDNIKU

Maribor, Aleksandrova cesta 27
(pri glavnem hotelu).

Mestni stavbenik

RUDOLF KIFFMANN

Maribor, Meljska cesta.

» Parna žaga in lesna trgovina. «

Prevzem rezanja okroglega lesa vseh vrst po najnižjih
cenah.

Prodaja vseh vrst rezanega lesa in stavbnega materiala.
Oddaja rezanega lesa, kakor: deske, letve, štafle itd. proti
izmenjavi okroglega lesa vseh vrst.

Dobava po ceni (ali pa izmenjava proti okroglemu lesu)
novih in starih kompletno okovanih oken in vrat.

DENAR

si prihranite, ako kupite manufakturne blaga
v Celju „Prisolincu“

Stalne ogromne zaloge vsakovrstnega svežega blaga,
kakor: sukne za moške, volnene za ženske, hlače, blaznice,
tiskovine, baržan, barkent, bele platne, ružave platne,
negavice, pavla, vsakovrstne moške ter ženske perle,
brisalke, odeje, dežniki, dežni plašči, oči in pisane
platne za srajce, klet, čepice in naglavne rube.

Ne opustite se prepričati! Za obilen obisk se pripravite!

Alojz Drofenik
Glavni trg 9 Celje Glavni trg 9

Postrežba točnat

Mera obilnosti

Veliko množino

puranovega perja

proda Ernest Majhenič, trgovec s perutnino, Pobrady
niže Ptuj, kg po 20 dinarjev.

Livarna zvonov inž. J. & H. Bühl, Maribor,
Motherjeva ulica 15.

Ustanovljena l. 1800.

Ustanovljena l. 1800.

Kolavdacija

novoga zvonila frančiškanske cerkve v Mariboru.

(Največje dosedaj v Jugoslaviji izdelano zvonilo iz bron v skupni teži 7030 kg.)

Dne 13. decembra pr. l. se je vršila v livarni zvonov inž. J. & H. Bühl v navzočnosti več veleč. gospodov kolavdacija novega zvonila frančiškanske cerkve po veleč. gospodu

KANONIKU DR. KIMOVEC,
izvedenec za zvonarstvo iz Ljubljane.

Pretekli teden je bilo to zvonilo na licu mesta (že gotovo montirano) točno preizkušeno in se je ugotovilo sledeče:

Prepis.

IZJAVA.

»Zvonovi za frančiškansko baziliko M. B. v Mariboru, uliti v zvonarni inž. br. Bühl v, imajo sledeče glasove:

Veliki: b, drugi: d, tretji: f, četrti: g, peti: h.

Relativna diferenca med intonacijo posameznih zvonov je samo slaba šestnajstinka, za uho torej brez pomena; intonacija se mora zato imenovati izvrstna, zlasti še, ker je oktava, ki se redko dobro posreči, v tem slučaju za uho popolnoma čista.

Stranski najvažnejši toni so pri vseh: spodnja oktava, kar je najugodnejše in zgornja mala terca. Oba intervala sta tako dobro zadeta, da jih uho sliši kot čista, čeprav oktava pri prvih treh za prav rahlo spoznanje navzgor teži, tako, da n. pr. pri velikem zvonu v dveh sekundah napravi valujoči vzlet, približno v enakem času tudi pri drugih dveh večjih, kar pa lepota tona ne škoduje, ampak jo rajši poveča, ker glas zvonov te še lepše zavalovi. Pri višjih dveh je oktava čista. Mala terca pri večjih dveh istotako prav rahlo kvišku teži, pri ostalih je čista.

Zvonovi so torej med seboj v izbornem, redko tako dobro zadetem razmerju, pa tudi vsak zvon zase je nenavadno popoln, tako, da se to zvonilo v svoji celoti mora imenovati prvovrstno, vzorno. Zlasti, ker je glas zvonov posameznih in skupno mogočen, poln, nenavadno jasno, milo in mehko, kar božajoče doneč, celo v najbližji bližini se pri zvonjenju ne čuti nikaka trdota pri udaru. Donenje poleg tega dolgo drži, stranski toni so z glavnim v najlepšem razmerju tudi glede moči, da ga ne zakrivajo, pa mu hkrati dajo jasno polnost in globino. Tako je v pričujočem zvonilu trdka inž. bratov Bühl v dosegla nepričakovano popolnost v notranjem razmerju zvonovih, glasov, pa tudi v zunanji lepoti, ki jo odlikuje pred vsem nežna, voljna, jasna mogočnost.

V Ljubljani, 23. januarja 1925.

Dr. Kimovec l. r.

stol. kanonik, škof. izvedenec za zvonarstvo.

V priloženem pismu poleg tega še stoji:

»... Bodite uverjeni, da je vse, kar sem pisal, prav gotova istina; prepričan sem, da prekaša to zvonilo, glede notranje kvalitete zvonov, kakor tudi glede vnanjosti, vsa, kar sem jih slišal po vojni vlitih. Bog Vam daj tudi vnaprej srečo pri Vašem delu! ... «

Dr. Kimovec l. r.

Od veleč. župnega urada Sv. Marije v Mariboru smo prejeli sledeče pismo:

Prepis.

»Podpisani spričuje, da je novo zvonilo, ulito od zvonarne inž. J. & H. Bühl v Mariboru, nepričakovano

dobro in ugodno uspelo. Oblika zvonov je prikupljiva, okraski izraziti, napisi čisti in čitljivi. Posamezni glasovi so po pogodbi precizno zadeti. Vsak zvon ima poleg glavnega tona še kot stranski ton ali veliko ali malo terco, čisto kvinto in spodnjo oktavo, ki je pri vseh jakih in krepkih. Skupno zvonjenje pa je čarobno lepo, mehko, brez vsiljevanja, ter doni kakor ubrana godba iz visokih lin.

Sodba preč. p. Hugolina Sattner, znanega skladatelja in priznanega veščaka v zvonoznanstvu, ki je preizkusil naše novo zvonilo dne 12. januarja 1925, dobesedno glasi: »Sam sem se prepričal, da je novo zvonilo dobro uspelo.« In preč. g. dr. Kimovec, stolni kanonik v Ljubljani, se je ob priliki zvonjenja dne 13. januarja 1925 izrazil s pohvalnimi besedami: »Vsi zvonovi fino zvonijo!«

Priprosto ljudstvo pa izraža svoje veselje z željo, da bi še večkrat zvonili, kakor se to itak godi. Po več m daleč iz dežele pridejo ljudje, samo da slišijo dobro uglaseno petje jasnih, polnih in živih zvonov.

Zvonarna inž. J. & H. Bühl je torej vsega preporočila vredna in si ga po pravici zasluži.

Župnijski urad Sv. Marije v Mariboru, 23. jan. 1925

P. Valerian Landergott l. r.
O. F. M. et uprav. žup.

L. S.

Originalna kakor tudi razna druga priznana pisma so cenj. interesantom na razpolago!

Zadružna gospodarska banka d. d., podružnica v Mariboru.

V lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje! — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tek. računu.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razr. loterije.